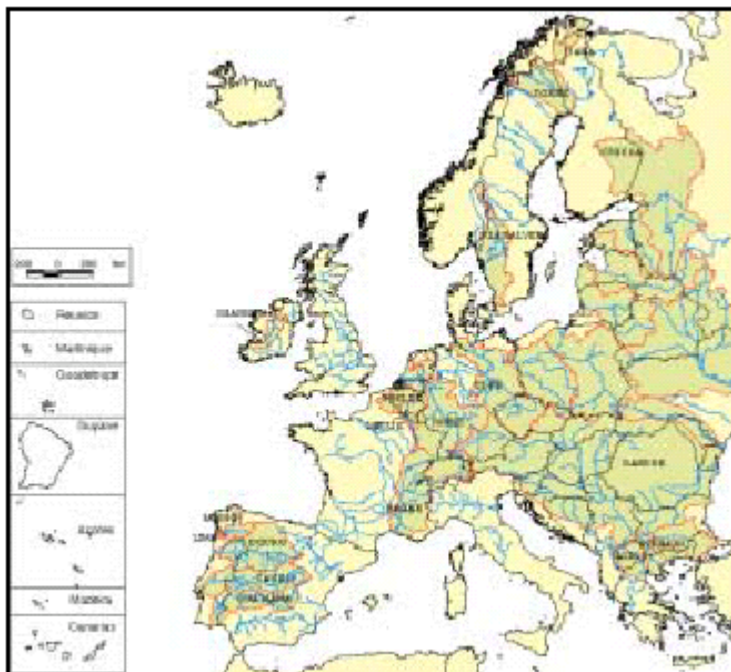

Projekt 2.9

Nejlepší postupy pro přípravu plánů povodí

Pracovní balík 1

Vymezení oblastí povodí v členských státech

Přehled, kritéria a současný stav

Společný text dokumentů vypracovaných v souvislosti s Rámcovou směrnicí vodní politiky

Předmluva

Členské státy EU, Norsko a Evropská komise vypracovali společnou strategii na podporu implementace Směrnice 2000/60/EC ustavující rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (tzv. Rámcová směrnice vodní politiky). Hlavním cílem této strategie je umožnit promyšlenou a sladěnou implementaci Rámcové směrnice. Důraz je kladen na metodické otázky související s jednotným chápáním technických a vědeckých hledisek a dopadů Rámcové směrnice vodní politiky.

Jedním z hlavních krátkodobých cílů strategie je vypracování právně nezávazných a praktických pokynů k různým technickým otázkám Rámcové směrnice. Tyto dokumenty budou určeny odborníkům, kteří budou Rámcovou směrnicí přímo či nepřímo realizovat v jednotlivých povodích. Struktura, prezentace a terminologie je proto upravena tak, aby vyhovovala potřebám těchto odborníků. Tam, kde to bylo možné, jsme se vyhnuli formálním a striktně úředním formulacím.

V souvislosti s touto strategií byla v prosinci 2000 vytvořena neformální pracovní skupina věnující se vypracování pokynu o nejlepších postupech při plánování v povodí. Za činnost sekretariátu a celé skupiny, složené z odborníků vládních i nevládních organizací, nese odpovědnost Španělsko. Hlavním úkolem této skupiny je vypracování pokynů (návodů) ke čtyřem oblastem: první se týká identifikace oblastí povodí, druhá procesu plánování, třetí zapojení veřejnosti a čtvrtá sestavování integrovaných plánů povodí.

Předkládaný dokument je prvním výstupem této pracovní skupiny v rámci prvního pracovního balíku. Obsahuje syntézu výsledků činnosti skupiny a diskusí, které probíhaly od července 2001 v rámci pracovního balíku 1. Vychází z informací a zpětných vazeb od celé řady odborníků a zainteresovaných osob, které se podílely na procesu vytváření tohoto dokumentu formou schůzek, workshopů, konferencí nebo elektronické komunikace, aniž by je obsah tohoto dokumentu jakýmkoli způsobem zavazoval.

„My, vodní ředitelé Evropské unie, Norska, Švýcarska a zemí usilujících o vstup do Evropské unie, jsme **prostudovali** a **schválili** tento dokument během naší neformální schůzky ve Valencii za španělského předsednictví (červen 2002). Chtěli bychom **poděkovat** všem členům pracovní skupiny a zejména pak vedoucímu skupiny, Španělsku, za vypracování tohoto velmi kvalitního dokumentu. Jsme **přesvědčeni**, že tento i další návodné dokumenty vypracované na základě společné strategie implementace **sehraji klíčovou roli** v procesu implementace Rámcové směrnice vodní politiky.

Pro všechny odborníky, kteří se na její implementaci budou podílet, je tento návrh návodu *živým dokumentem*, který bude třeba neustále aktualizovat a zdokonalovat s tím, jak budou v jednotlivých zemích Evropské unie získávány zkušenosti z realizace Rámcové směrnice v praxi. Přesto **souhlasíme** s tím, aby byl tento dokument ve své současné podobě zveřejněn a poskytnut širší veřejnosti jako důležitý předpoklad pro pokračování v zavádění Rámcové směrnice do praxe.

Zároveň se **zavazujeme**, že budeme tento dokument **hodnotit** a v případě potřeby **rozhodovat** o jeho revizích na základě praktických zkušeností po provedení pilotních testů v roce 2003 a analýze výsledků počátečního stavu v roce 2004.“

Hlavní cíle tohoto dokumentu

Vymezení oblastí povodí je důležitou součástí Rámcové směrnice vodní politiky. Je to první cíl, který budou členské státy muset splnit. Tento dokument se proto zaměřuje na tyto klíčové prvky:

- Vymezení oblastí povodí
- Přiřazení podzemních vod spadajících do různých oblastí povodí
- Přiřazení pobřežních vod k „nejbližší a nejvhodnější oblasti povodí“
- Vymezení mezinárodních a přeshraničních oblastí povodí
- Určení kompetentních úřadů v oblasti vodního hospodářství a plánování

Jednotné chápání

Jednotné chápání výše uvedených klíčových bodů je podrobně popsáno především v oddíle 4. Je zajištěno dodržováním těchto kritérií:

- Shromažďování informací od členských států, aby pokyny mohly vycházet ze zkušeností, současných postupů a cílů splněných v současné době
- Omezení pokynů týkajících se technických záležitostí
- Poskytování otevřených a pružných doporučení
- Uvedení příkladů oblastí povodí, které již členskými státy byly vymezeny

ODDÍL 3 – PŘÍSTUP K VYMEZOVÁNÍ OBLASTÍ POVODÍ

Činnost	Hlavní požadovaná data	Doporučená metodika popsaná v oddíle 4	Hlavní problémy	Další související pracovní skupiny
1. Předběžné vymezení, vymezení hranic hlavních součástí				
1.1 Vymezení hranic povodí s výjimkou pobřežních vod	Digitální geografická mapa	Nástroje Geografického informačního systému	-	PS 3.1 GIS
1.2 Vymezení hlavních zvodní	Geologická a půdní data, zkoušky v terénu	Podle klasické hydrogeologie	-	PS 2.8 pro podzemní vodu
2. Racionalizace topografického a geologického vymezení, zvážení jiných než fyzikálních informací				
2.1 Sloučení malých povodí	Klimatická Ekologická Socioekonomická Správní	Analýza GIS	Společné chápání toho, co je malá oblast povodí	PS 2.9 a PS 4.1
2.2 Vymezení zvodní sdílených několika oblastmi povodí	Ekologická Vlivy a jejich dopady Zdroje podzemní vody Topografická	Vyhodnocení vodních zdrojů a požadavků na ně	Opatření zajišťující koordinaci při správě podzemních vod	PS 2.8 pro podzemní vodu a Expertní poradní fórum pro podzemní vodu
2.3 Vymezení a přiřazení pobřežních vod	Ekologická Vlivy a jejich dopady Hydrodynamická	Analýza GIS	Problémy vzniklé při vymezení pobřežních vod ze základní linie	PS 2.4 pro typologii a klasifikaci pobřežních vod
2.3 Zvláštní případ: vymezení mezinárodních oblastí povodí	Správní	Politické a správní postupy	-	-
2.4 Určení kompetentních úřadů	Správní	Národní legislativní rámec	-	-

ODDÍL 4 – JEDNOTNÉ CHÁPÁNÍ POŽADAVKŮ NA VYMEZOVÁNÍ A SOUVISEJÍCÍCH OTÁZEK A KRITÉRIÍ

4.1 Předběžné vymezení

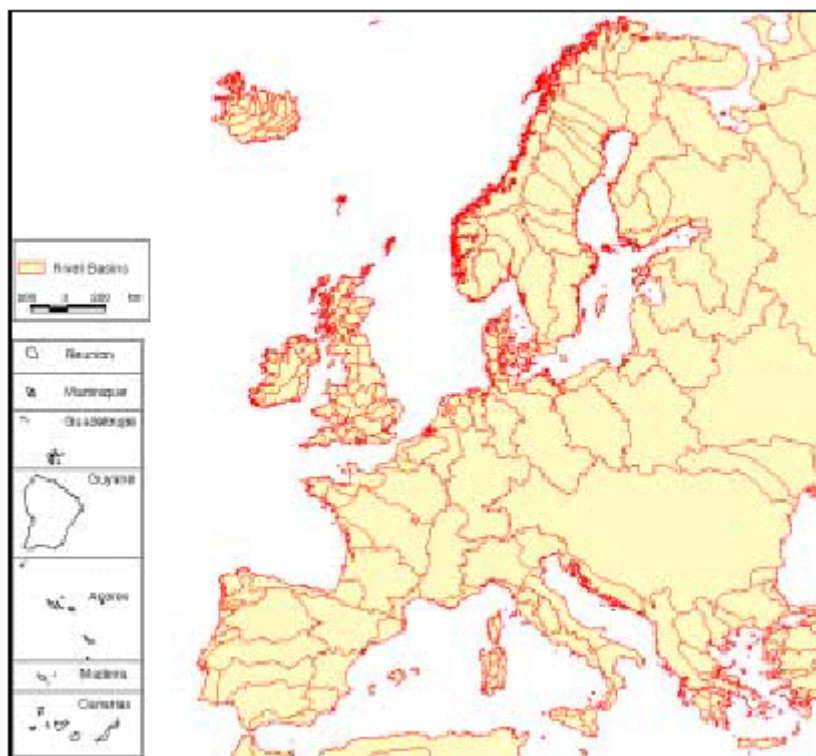
4.1.1 Vymezení hranic povodí s výjimkou pobřežních vod

Hydrografické pojetí povodí, tak jak je definováno v článku 2 Rámcové směrnice vodní politiky, závisí pouze na topografických podmínkách: „území, ze kterého veškerý povrchový odtok odtéká sítí potoků, řek a případně i jezer do moře v jediném vyústění, ústí nebo deltě toku“.

Problém vymezení hranic povodí a skutečného rozsahu odtokové sítě z digitální geografické mapy je pouze technický problém, kterým se odborníci zabývají již řadu let. K dispozici jsou nyní realizovatelné a jednotné přístupy, při nichž se využívá především nástrojů Geografického informačního systému.

Příklady vymezení povrchových povodí na evropské úrovni

Příkladem vymezení povrchových povodí může být Projekt Evropská krajina, který uskutečnilo Centrum společného výzkumu Evropské komise (mapu vytvořil EUROSTAT na základě nástrojů GIS).

Obrázek: Hlavní povodí v Evropě (Pramen: EUROSTAT GISCO Watersheds v Evropě, soubor WSEU3M)

4.1.2 Identifikace a vymezení podzemních vod

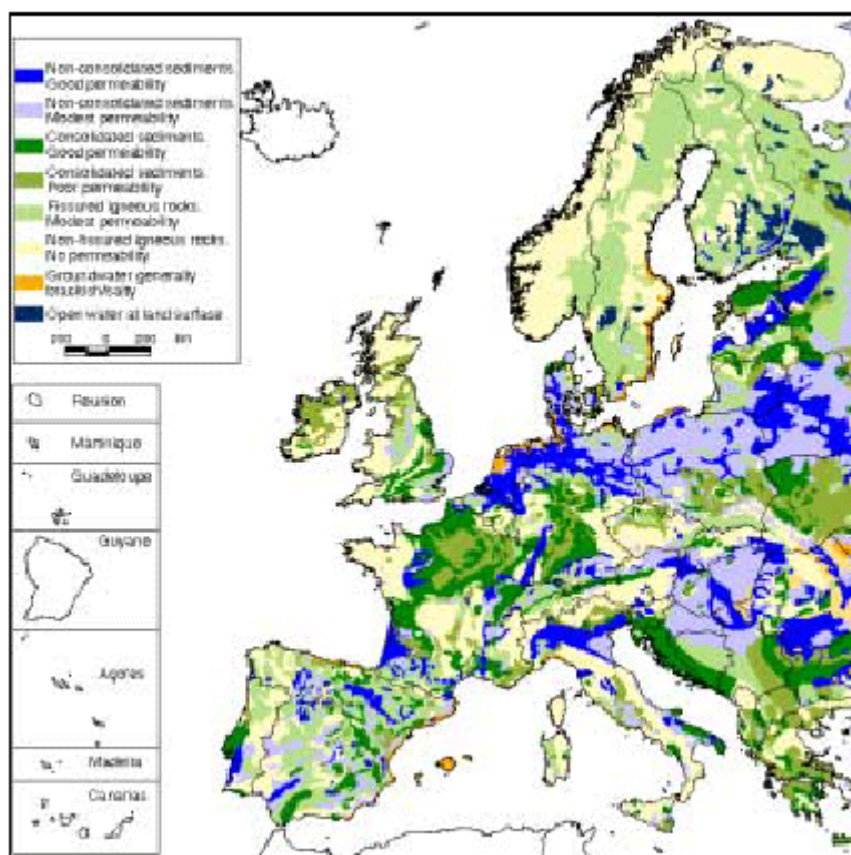
V článku 2.2 Rámcové směrnice vodní politiky se uvádí, že „podzemní vody jsou veškeré vody pod zemským povrchem v pásmu nasycení a v přímém kontaktu s horninovým prostředím nebo půdním podložím“.

Přírodní zdroje podzemní vody jsou uloženy ve zvodních, což jsou propustné skalní útvary nebo nezpevněné usazeniny tvořené zpravidla štěrkem, písky a jíly. Hranice těchto útvarů nejsou vždy jasné, avšak lze je získat z geologických map a testů v terénu. Ve všech případech je nutné provést zvláštní místní studie.

Přesto je třeba si uvědomit, že vymezení a přiřazení podzemních vod je skutečně minimálním požadavkem z hlediska vymezení oblasti povodí, s nímž se členské státy setkávají pouze ve výjimečných případech. I když jsou přesná topologická kritéria složitá, jasné hranice lze vymezit podobně jako u povrchových vod, tj. pomocí polygonální sítě definované souřadnicemi. Nedostatek času může v počátcích vést ke zjednodušenému postupu, jenž je později podroben přezkoumání. Pro úplné zavedení Rámcové směrnice vodní politiky však bude nezbytné přesné vymezení podzemních vod.

Příklady typologie zvodní v Evropě

The Dobříš Assessment (1985) o obecné typologii zvodní v Evropě

Obrázek: Obecná typologie zvodní v Evropě

4.2 Racionalizace topografického a geologického vymezení

4.2.1 Sdružení / sloučení malých povodí

Je-li povodí dostatečně velké a sousedí-li s dalšími podobně velkými povodími, je pravděpodobné, že bude vymezeno jako samostatná oblast povodí, i když se na různých místech dané oblasti mohou vyskytovat různé fyzikální podmínky. Tento přístup se řídí zásadami přirozené jednotky hydrologického cyklu a integrovaného vodního hospodářství.

V případě malých povodí sousedících s většími nebo několika sousedních malých povodí je dobré zvážit, zda by nebylo vhodné tato malá povodí sdružit či spojit, aby tak vznikla jedna oblast povodí, ovšem za předpokladu, že jejich geografická velikost a jejich funkční charakteristiky nebudou bránit rozvoji efektivního vodního hospodářství.

Možnost sdružení, resp. sloučení menších povodí lze zvažovat podle těchto kritérií:

- klimatická hlediska,
- ekologická hlediska,
- socioekonomická hlediska a
- správní hlediska.

Všechna tato hlediska fungují stejně. Podobné klimatické, ekologické, socioekonomické a správní podmínky podporují sloučení malých povodí do větších. Ze společného řešení stávajících problémů pak vzniká synergie.

V závislosti na konkrétních příkladech může být jedno z kritérií důležitější než jiné. Z celkového hlediska a podle místních podmínek může být přisouzena každému faktoru jiná váha, aby se došlo k tomu nejlepšímu možnému řešení.

Zvažovat můžete i další prvky a dílčí kritéria, například:

- klimatická hlediska: stupeň vlhkosti, evapotranspirace, doba slunečního svitu, teplota apod.,
- ekologická hlediska: biogeografické oblasti, hranice rozšíření zvířecí populace, geologické podmínky apod.,
- socioekonomická hlediska: hustota obyvatel, význam primárních, sekundárních a terciárních ekonomických odvětví, jazykové rozdíly, kulturní rozdíly apod.,
- správní hlediska: krajské, provinční či jiné místní hranice, vybudované a konsolidované struktury apod.

Na následujících obrázcích jsou znázorněny některé příklady, jak jsou tato hlediska zohledňována v Evropě.

Klimatické údaje v Evropě: index vlhkosti

Obecně lze říci, že v Evropě jsou zastoupeny nejrozumnější meteorologické a klimatické podmínky od Polárního kruhu až po Středozeří. Příklady:

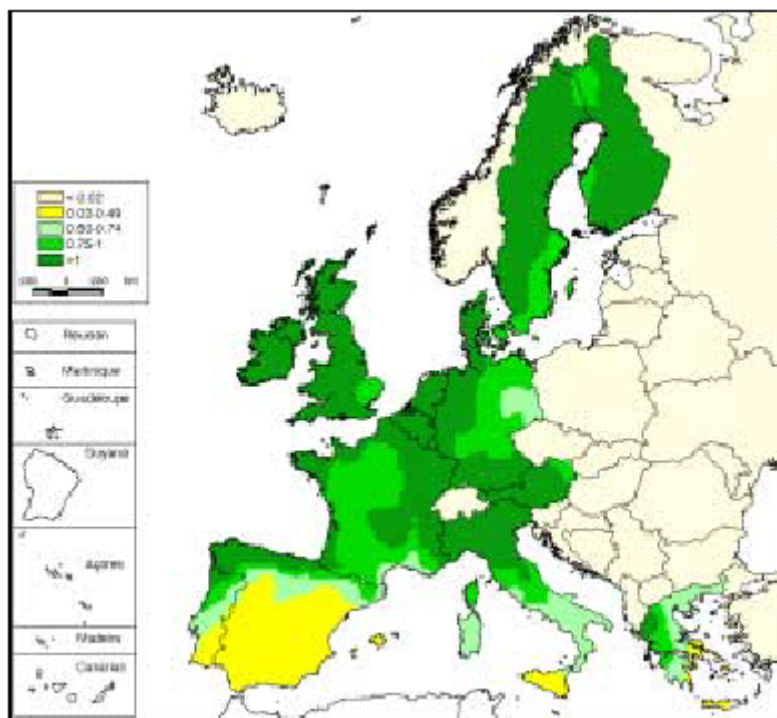
Jedním z ukazatelů, který je velmi často používán při klimatické charakterizaci nějaké oblasti, je index vlhkosti (Ih) používaný UNESCO. Představuje poměr mezi středním množstvím ročních srážek dané oblasti a její potenciální evapotranspirací. Podle tohoto ukazatele se rozlišují tyto homogenní oblasti:

$I_h < 0,020$ aridní oblast

$0,021 < I_h < 0,49$ semiaridní oblast

$0,50 < I_h < 0,74$ subhumidní oblast

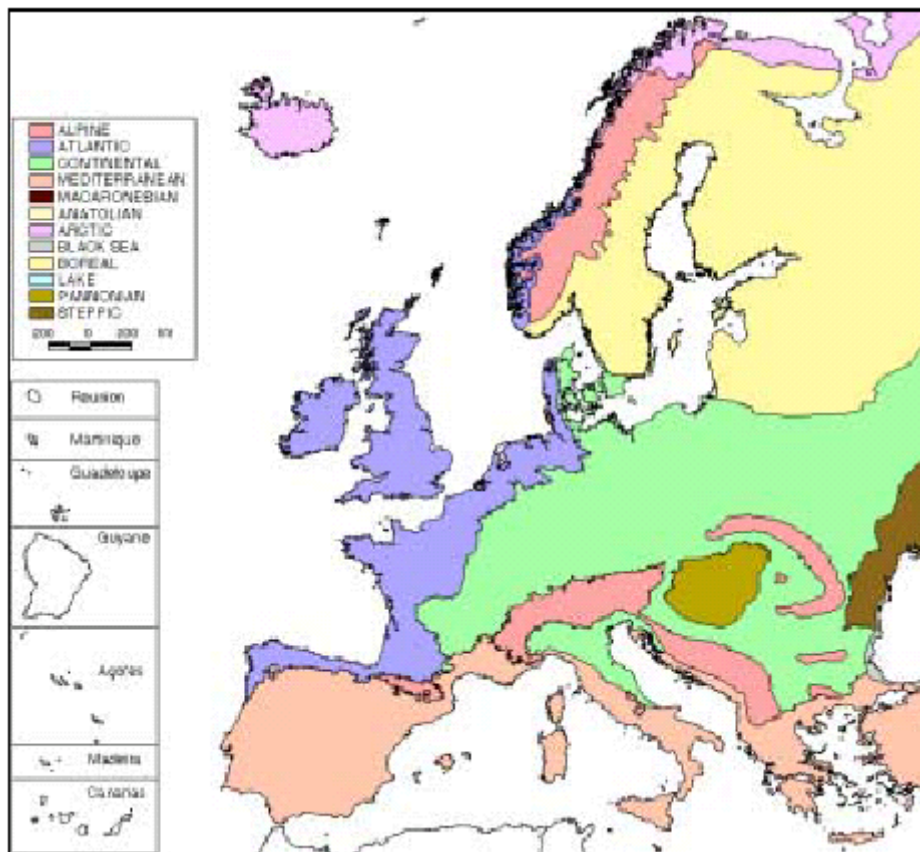
$0,75 < I_h < 1$ humidní oblast

Obrázek: Index vlhkosti UNESCO v zemích Evropské unie

Ekologické údaje v Evropě: biogeografické oblasti

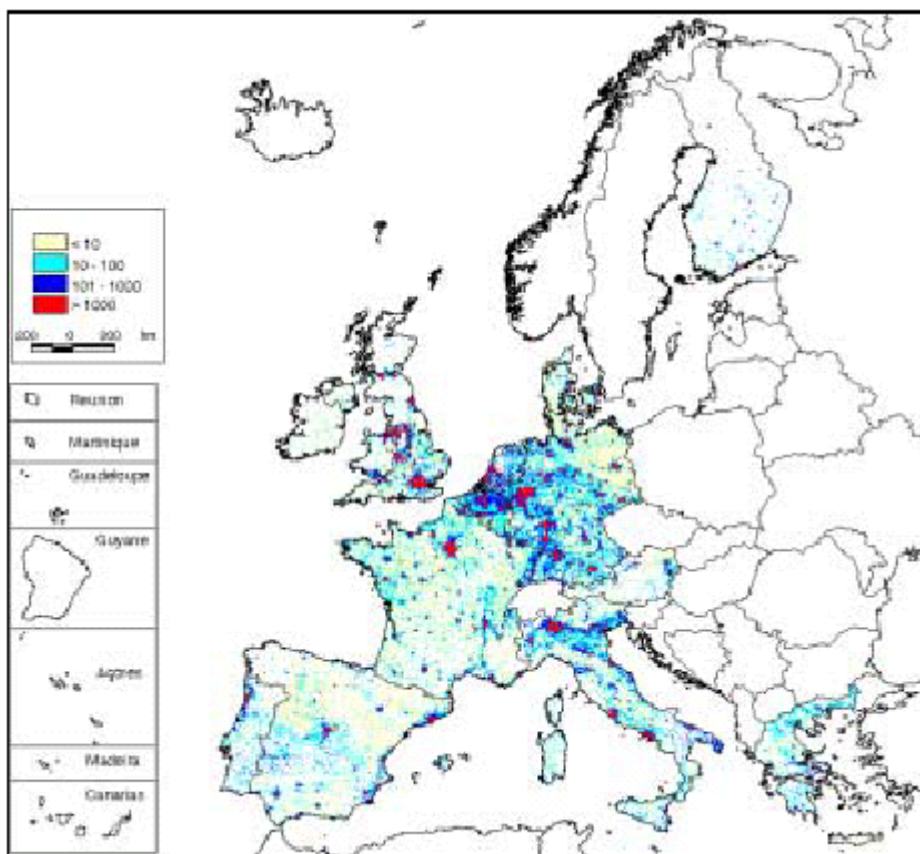
Mapy biogeologických oblastí byly vytvořeny jako nástroj k vyhodnocení soustavy NATURA 2000, a to na základě mapy přirozené vegetace. Existuje šest základních oblastí: alpská, atlantická, kontinentální, makaronéská, středozevní a boreální. S rozšířením Evropské unie pak na mapu přibude pět nových oblastí: stepní, panonská, černomořská, arktická a anatolská.

Obrázek: Biogeografické oblasti

Socioekonomické informace v Evropě

Socioekonomická data jsou jedním z typů tzv. *měkkých dat*, tzn. že jejich význam nezávisí pouze na číslech samotných, nýbrž i na metodice použité k jejich získání. Kromě toho je nutný i popis zdrojů informací a použitých metod vyhodnocení. Proto je užitečné využívat data poskytovaná iniciativami na evropské úrovni. Příkladem takových užitečných zdrojů dat může být například databáze New Cronos organizace EUROSTAT nebo mapa využití půdy CORINE LAND COVER (EEA). Tato dat poskytují s využitím nástrojů GIS (Geografického informačního systému) spolehlivé a homogenní socioekonomické informace o zemích EU (viz následující obrázek).

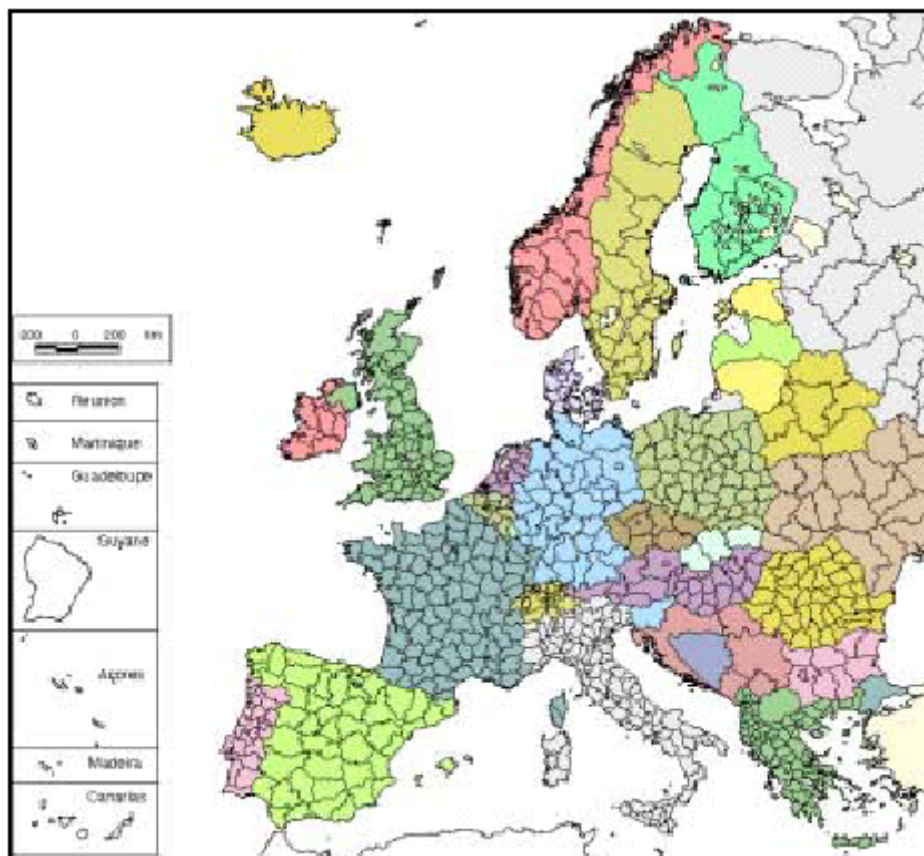

Obrázek: Prostorové rozložení obyvatelstva (ob./km²) s rozlišením 5 km x 5 km. Tuto mapu vytvořilo španělské ministerstvo životního prostředí na základě mapy využití půdy CORINE LAND COVER (EEA), mapy městské výstavby organizace EUROSTAT a údajů o počtu obyvatel v jednotlivých povodích (New Cronos, 2001).

Informace o správním členění Evropy: hranice území

K usnadnění vztahů mezi kompetentním úřadem podle Rámcové směrnice vodní politiky a dalšími významnými úřady jsou zcela nepostradatelné informace o správních územních hranicích (obce, provincie, kraje apod.).

Na následujícím obrázku jsou znázorněny NUTS 3 (tj. vyšší územní samosprávné celky)

Obrázek: Správní hranice v Evropě – NUTS 3

Hlavní problém: Jaká oblast povodí je malá?

Abyste mohli správně slučovat malé oblasti povodí, měli byste vycházet z určitých referenčních hodnot plochy povodí. V oddílu 5 najdete několik map, na nichž je znázorněno možné vymezení oblastí povodí v členských státech. Při zpracování těchto map jsme vycházeli z různých informací, zejména z odpovědí členských států v dotaznících vytvořených pracovní skupinou 2.9. Na základě těchto dat jsme získali tyto informace o plochách oblastí povodí:

Minimální plocha: 95 km² (Seina, Belgie)

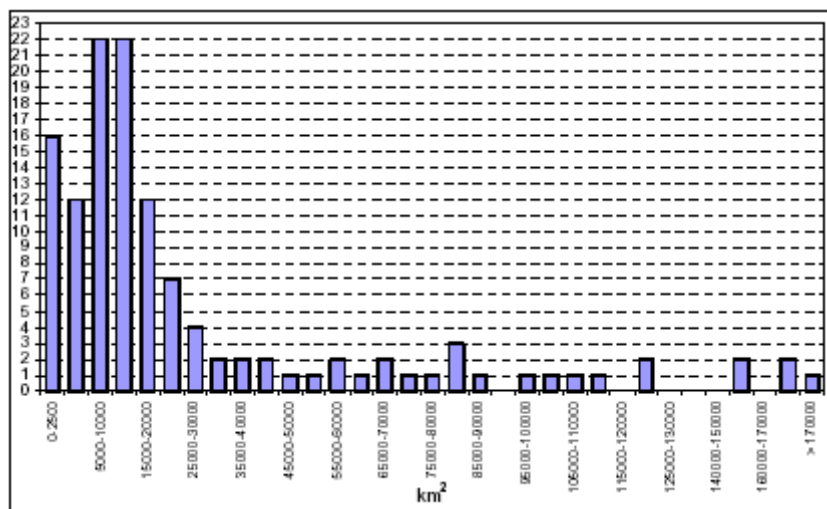
10% percentil: 1,516 km²

25% percentil: 6,233 km²

Medián: 12,265 km²

Maximum: 810 131 km² (Dunaj)

Do histogramu nebyly zahrnuty malé ostrovy. Žádnou z těchto hodnot byste neměli považovat za optimální z hlediska efektivního vodního hospodářství, neboť se jedná pouze o výsledek statistické analýzy dostupných informací. Přesto je lze využít jako základní referenční hodnoty velikostí povodí.

Obrázek: Histogram ploch povodí v členských státech (Pramen: Informace od členských států uvedené v oddíle 5 tohoto dokumentu)

Obsah

JAK POUŽÍVAT TENTO DOKUMENT

ODDÍL 1 - ZAVÁDĚNÍ RÁMCOVÉ SMĚRNICE: VÝCHOZÍ PŘEDPOKLADY

ODDÍL 2 - VYMEZENÍ OBLASTÍ POVODÍ PODLE RÁMCOVÉ SMĚRNICE

ODDÍL 3 - PŘÍSTUP K VYMEZOVÁNÍ A IDENTIFIKACI OBLASTI POVODÍ

ODDÍL 4 - JEDNOTNÉ CHÁPÁNÍ POŽADAVKŮ NA VYMEZOVÁNÍ A SOUVISEJÍCÍCH OTÁZEK A KRITÉRIÍ

4.1 První vymezení

4.1.1 Stanovení hranic povodí

4.1.2 Určení hlavních zvodní

4.2 Racionalizace topografického a geologického vymezení

4.2.1 Sdružení / sloučení malých povodí

4.2.2 Přiřazování podzemních vod spadajících do několika oblastí povodí

4.2.3 Definice a přiřazení pobřežních vod

4.3 Vymezení mezinárodních oblastí povodí

4.4 Určení kompetentních úřadů

ODDÍL 5 - PŘÍKLADY SOUČASNÉHO VYMEZENÍ OBLASTÍ POVODÍ V ČLENSKÝCH STÁTECH

SHRNUTÍ

PŘÍLOHY

Příloha I: Odkazy na ustanovení Rámcové směrnice vodní politiky týkající se vymezování oblastí povodí

Příloha II: Glossář

Příloha III: Reference

Příloha IV: Kontaktní údaje o odbornících, kteří jsou členy pracovní skupiny 2.9

Úvod: Účel dokumentu o vymezení oblastí povodí

Cílem tohoto dokumentu je poskytnout návod úřadům, odborníkům a zainteresovaným oblastem při zavádění Směrnice 25000/60/EC ustanovující rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (dále jen „Rámcová směrnice vodní politiky“ nebo „Rámcová směrnice“). Dokument se zaměřuje na vymezení oblastí povodí v širším kontextu vytváření integrovaných plánů povodí podle požadavků Rámcové směrnice. V rámci zavádění Rámcové směrnice většina členských států EU již víceméně dokončila vymezení oblastí povodí. Proces vymezení oblastí povodí se chýlí k závěru i ve většině kandidátských zemí. Tento dokument tedy doporučujeme použít především jako referenční dokument k vymezení oblastí povodí, jako pokyny, jak proces ve zbývajících případech dokončit nebo jak stanovit kritéria pro přiřazování pobřežních a podzemních vod k oblastem povodí. Dokument nadto obsahuje i obecný souhrn všech důležitých kroků při vymezení oblastí povodí.

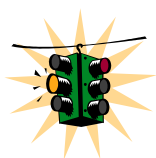
Pro koho je tento návodný dokument určen?

Účelem tohoto dokumentu je poskytnout návod celé řadě účastníků procesu, mj.

- osobám, které budou přímo provádět, přehodnocovat nebo dokončovat vymezení oblastí povodí,
- osobám, které budou vést a řídit odborníky provádějící vymezení oblastí povodí,
- osobám, které budou využívat výsledky vymezení a definování oblastí povodí, aby mohly rozhodovat o odpovídající politice,
- a osobám, které budou informovat Evropskou komisi o vymezení oblastí povodí v souladu s Rámcovou směrnicí.

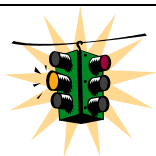
Co v tomto návodném dokumentu najdete?

- Kritéria pro sdružení / sloučení malých povodí do jedné oblasti povodí
- Nezávazné referenční velikosti ploch oblastí povodí
- Kritéria pro přiřazování podzemních vod sdílených dvěma různými oblastmi povodí
- Způsoby vymezení a přiřazení pobřežních vod
- Informace o mezinárodních oblastech povodí v Evropě
- Požadavky a informace o kompetentních úřadech a informace o vodohospodářských postupech používaných v Evropě
- Přehled oblastí povodí, které již členskými státy byly vymezeny

Upozornění: Metodiku popsanou v tomto návodném dokumentu je třeba v souladu s Rámcovou směrnicí přizpůsobit regionálním a národním podmínkám,

Tento návodný dokument navrhuje celkový metodický přístup. Popisuje zásady a procesy v oblasti řízení. Vzhledem k různorodosti podmínek v jednotlivých státech Evropské unie se konkrétní logický přístup a odpovědi na otázky budou v jednotlivých povodích lišit. Tuto navrhovanou metodiku je tedy třeba přizpůsobit konkrétním podmínkám.

Upozornění: Co v tomto návodném dokumentu nenajdete:

Tento návodný dokument se zaměřuje na vymezení a definování oblastí povodí, které je nezbytné pro přípravu plánů povodí. Zvláštní důraz je kladen na požadavky Rámcové směrnice, které je třeba splnit do roku 2003. Jeho cílem není:

- metody vymezení povodí z digitálních geografických map,
- postupy pro vymezení zvodní na základě hydrogeologických dat,
- doporučení pro koordinaci různých vodohospodářských správ ani
- doporučení, jak do procesu zapojit veřejnost (k otázkám zapojení veřejnosti existuje zvláštní návodný dokument).

Kde tyto pokyny a tato doporučení najdete?

Zavádění Rámcové směrnice vodní politiky: Výchozí předpoklady

Oddíl 1: Klíčová ustanovení Rámcové směrnice vodní politiky a ustanovení týkající se Společné strategie implementace

Oddíl 2: Konkrétní požadavky na vymezování oblastí povodí

Implementace a jednotné chápání vymezování oblastí povodí

Oddíl 3: Shrnutí hlavních úkolů, které je třeba vyřešit

Oddíl 4: Podrobný popis jednotlivých úkolů: nástroje a obecné příklady týkající se hlavních problémů při vymezování oblastí povodí. Tento oddíl představuje jádro tohoto dokumentu.

Současný stav vymezování oblastí povodí

Oddíl 5: Souhrnný přehled současného stavu vymezování oblastí povodí v členských státech a v Norsku

Shrnutí a přílohy

Shrnutí

Přílohy – Odkazy v Rámcové směrnici o vodní politice, glosář, vybrané odkazy, kontakty na odborníky, kteří jsou členy pracovní skupiny 2.9

Oddíl 1: Implementace Rámcové směrnice: výchozí předpoklady

V tomto oddílu je popsán celkový kontext implementace Rámcové směrnice vodní politiky. Zároveň obsahuje informace o různých iniciativách, které vedly k vypracování tohoto návodného dokumentu.

Prosinec 2000: mezník v historii vodní politiky

Dlouhý proces vyjednávání

22. prosinec 2000 se navždy stal mezníkem v historii vodní politiky v Evropě. V tento den byla v Úředním věstníku Evropských společenství zveřejněna Rámcová směrnice vodní politiky (Směrnice 2000/60/EC Evropského parlamentu a rady z 23. října 2000 ustavující rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky), čímž nabyla účinnosti.

Tato Rámcová směrnice je výsledkem více než pětiletých diskusí a jednání mezi nejrozličnějšími odborníky, zainteresovanými osobami a politickými představiteli. Tento proces zdůraznil širokou shodu v klíčových zásadách moderního vodohospodářského řízení, které vytvářejí dnešní základ Rámcové směrnice vodní politiky.

Rámcová směrnice vodní politiky: nové výzvy pro vodohospodářskou politiku EU

Jaký je účel Rámcové směrnice?

Rámcová směrnice vytváří rámec pro ochranu všech vod (včetně vnitrozemských povrchových, brakických, pobřežních a spodních vod), který:

- zabrání dalšímu zhoršování a ochrání a zlepší stav vodních zdrojů,
- podpoří trvale udržitelné užívání vod založené na dlouhodobé ochraně dosažitelných vodních zdrojů,
- povede ke zvýšené ochraně a zlepšení vodního prostředí, mimo jiné též prostřednictvím specifických opatření pro cílené snižování vypouštění emisí a úniků prioritních látek nebo postupné odstranění vypouštění, emisí a úniků prioritních nebezpečných látek,
- zajistí cílené snižování znečištění podzemních vod a zabrání jejich dalšímu znečišťování a
- přispěje ke zmírnění účinků povodní a období sucha.

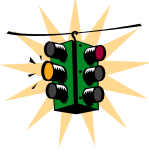
A jaký je její hlavní cíl?

Celkovým cílem Rámcové směrnice je dosáhnout **dobrého stavu všech druhů vod do roku 2015**.

Jaké klíčová opatření musejí přijmout členské státy?

- do roku 2003 vymezit jednotlivá povodí ležící na jejich území a přiřadit je k jednotlivým oblastem povodí a určit kompetentní úřady (*článek 3 a 24*),
- do roku 2004 charakterizovat oblasti povodí z hlediska vlivů, dopadů a ekonomiky užívání vody, včetně registrů všech území nacházejících se v jednotlivých oblastech povodí (*článek 5 a 6, Příloha II a III*),
- do roku 2006 provést ve spolupráci s Evropskou komisí mezikalibrační porovnání systémů klasifikace ekologického stavu (*článek 2, bod 22, Příloha V*),
- do roku 2006 uvést do provozu systémy monitorování (*článek 8*),

- do roku 2009 zajistit na základě odpovídajícího monitoringu a se zřetelem na výsledky analýz charakteristik oblastí povodí program opatření k dosažení environmentálních cílů stanovených v Rámcové směrnici o vodní politice s přiměřenými náklady (*článek 11, Příloha III*),
- do roku 2009 zpracování a předložení plánu povodí pro každou oblast povodí včetně vymezení silně ovlivněných vodních útvarů (*článek 13 a 4 odst. 3*),
- do roku 2010 zavést cenovou politiku, která zajistí trvalou udržitelnost vodních zdrojů (*článek 9*),
- do roku 2012 zavést opatření z programu opatření (*článek 11*) a
- do roku 2015 zavést programy opatření s plnit environmentální cíle (*článek 4*).

	Upozornění: Z důvodu technické neproveditelnosti, pro neúměrné náklady nebo vzhledem k přírodním podmínkám nemusejí členské státy vždy dosáhnout dobrého vodního stavu u všech vodních útvarů dané oblasti povodí do roku 2015. Za takových podmínek, které budou v plánu povodí konkrétně vysvětleny, nabízí Rámcová směrnice vodní politiky členským státům možnost zapojit se do dvou dalších šestiletých cyklů plánování a implementace opatření.
---	---

Změna procesu řízení – informace, konzultace a spoluúčast

Článek 14 Rámcové směrnice stanovuje, že členské státy podpoří aktivní zapojení všech zainteresovaných stran při uplatňování Rámcové směrnice a vytváření plánů povodí. Kromě toho budou členské státy informovat veřejnost a uživatele a radit se s nimi zejména o:

- časovém plánu a programu prací pro zpracování plánů povodí a roli konzultací, a to nejpozději do roku 2006,
- přehledu významných problémů hospodaření s vodou v daném povodí, a to nejpozději do roku 2007, a
- kopiích návrhu plánu povodí, a to nejpozději do roku 2008.

Integrace: klíčová koncepce, z níž Rámcová směrnice vychází

Ústřední koncepcí, na níž je Rámcová směrnice založena, je koncepce *integrace*, která je považována za klíč k řízení ochrany vod v oblastech povodí:

- **Integrace environmentálních cílů:** kombinace kvalitativních, environmentálních a kvantitativních cílů pro ochranu velmi cenných vodních ekosystémů a zajištění celkově dobrého stavu ostatních vod
- **Integrace všech vodních zdrojů:** kombinace útvarů sladké povrchové a podzemní vody, mokřadů a zdrojů pobřežních vod **na úrovni povodí**
- **Integrace všech typů užívání, funkcí a hodnot vod** do společného rámce vodní politiky, tj. zkoumání vody pro životní prostředí, vody s léčivými účinky a vody určené pro lidskou spotřebu, vody pro průmyslové využití, dopravu a volný čas a vody jako sociálního statku
- **Integrace různých disciplín, analýz a zkušeností:** kombinace hydrologie, hydrauliky, ekologie, chemie, pedologie a technologických a ekonomických oborů s cílem vyhodnocovat současné vlivy a dopady na vodní zdroje a stanovit opatření na splnění environmentálních cílů Rámcové směrnice s vynaložením minimálních nákladů
- **Integrace vodohospodářské legislativy do společného a souvislého rámce:** Požadavky některých starších vodohospodářských předpisů (např. Směrnice o rybích vodách) byly v Rámcové směrnici vodní politiky přeformulovány tak, aby odpovídaly modernímu ekologickému uvažování. Po uplynutí určitého přechodného období budou tyto starší směrnice zrušeny. Pokud programy opatření budou vycházet z dalších předpisů (například Směrnice o dusičnanech a Směrnice o čištění městských odpadních vod), musejí být tyto další předpisy zahrnuty do plánů povodí.

- **Integrace celé škály opatření včetně cenových, ekonomických a finančních nástrojů do společného vodohospodářského řízení** s cílem splnit environmentální cíle stanovené v Rámcové směrnici. Programy opatření jsou definovány v **plánech povodí**, které jsou vytvářeny pro každou oblast povodí.
- **Integrace zainteresovaných osob a občanské společnosti do procesu rozhodování** zajištěním průhlednosti plánování a poskytováním informací veřejnosti, jakož i nabídnutím jedinečné příležitosti zainteresovaným osobám, aby se podílely na vytváření plánů povodí.
- **Integrace různých úrovní rozhodovacího procesu, které ovlivňují vodní zdroje a stav vod** na místní, regionální nebo národní úrovni, s cílem zajistit efektivní řízení všech vod
- **Integrace vodohospodářského řízení v různých členských státech** u povodí, která spadají do několika států (stávajících i budoucích členských států Evropské unie).

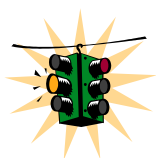
Jaké kroky se podnikají na podporu realizace Rámcové směrnice?

Příslušné kroky na podporu realizace Rámcové směrnice vodní politiky probíhají jak v členských státech, tak ve státech, které se o členství v Evropské unii ucházejí. Jako příklad těchto činností lze uvést mj. konzultace s veřejností, vytváření národních pokynů, pilotní projekty zkoumající jednotlivé prvky Rámcové směrnice nebo plánovacího procesu obecně, diskuse o institucionálním rámci nebo třeba zavádění výzkumných programů zaměřených na uplatňování Rámcové směrnice.

Květen 2001, Švédsko: Členské státy, Norsko a Evropská komise schválily Společnou strategii implementace.

Hlavním cílem této strategie je podpořit implementaci Rámcové směrnice vodní politiky zajištěním jednotného a společného přístupu k Rámcové směrnici a jejího chápání a vypracováním pokynů k jejím hlavním prvkům. Ke klíčovým zásadám této společné strategie patří sdílení informací a zkušeností, vypracování společných metodik a postupů, zapojení odborníků z kandidátských zemí a zapojení zainteresovaných osob z oblasti vodohospodářství.

V souvislosti s touto společnou strategií implementace vzniká celá řada pracovních skupin a společných iniciativ, které se zaměřují na vytváření a praktické ověřování právně nezávazných pokynů (viz *Příloha I*). Práci těchto pracovních skupin sleduje strategická koordinační skupina, která je odpovědná přímo ředitelům pro vodní politiku Evropské unie a Komise EU, kteří plní roli ústředního rozhodovacího orgánu pro oblast společné strategie implementace.

Upozornění: Můžete se spojit s odborníky zapojené do „Nejlepších postupů pro plánování v povodí“

Seznam členů pracovní skupiny s podrobnými kontaktními údaji je uveden v příloze IV. Pokud potřebujete informace pro vlastní činnost, spojte se s členem pracovní skupiny ve Vaší zemi. Pokud budete potřebovat více informací o konkrétním zaměření a testování pilotních projektů, můžete se rovněž obrátit přímo na osobu zodpovědnou za provádění těchto studií.

ODDÍL 1: VYMEZENÍ OBLASTÍ POVODÍ PODLE RÁMCOVÉ SMĚRNICE VODNÍ POLITIKY

V tomto oddílu jsou popsány požadavky a ustanovení Rámcové směrnice vodní politiky, které se týkají identifikace a vymezování oblastí povodí v souvislosti s přípravou plánů povodí.

Úvod

Otázky, které se týkají přípravy **plánů povodí** a které jsou upraveny v Rámcové směrnici vodní politiky:

- Identifikace a vymezení povodí a oblastí povodí, vybudování odpovídajícího správního uspořádání, určení kompetentních úřadů (článek 3 a Příloha I)
- Příprava plánů povodí (článek 13 a Příloha VII)
- Příprava programů opatření na úrovni povodí (článek 11 a Příloha VI)
- Otázky související s informováním veřejnosti, konzultacemi s veřejností a účastí veřejnosti (článek 14)

Aby bylo možné uspokojivě splnit tyto právní požadavky a vyřešit obavy vyjádřené členskými státy, byla vytvořena neformální pracovní skupina, která se věnuje definování nejlepších postupů pro otázky přípravy plánů povodí podle Rámcové směrnice. Hlavní pracovní balíky, do nichž byly činnosti této pracovní skupiny rozděleny, odpovídají výše uvedeným otázkám: vymezení oblastí povodí, proces plánování, účast veřejnosti a vytváření integrovaných plánů povodí.

Tento dokument je výsledkem prvního pracovního balíku.

Základní informace

Základní požadavky týkající se vymezování oblastí povodí jsou stanoveny převážně v článku 2, 3 a 24 Rámcové směrnice vodní politiky:

• **Povodí a oblasti povodí**

„Členské státy vymezí jednotlivá povodí ležící na jejich území a [...] přiřadí je k jednotlivým oblastem povodí. Tam, kde je to vhodné, mohou být malá povodí spojena s většími povodími nebo se sousedními malými povodími tak, aby se vytvořily jednotlivé oblasti povodí.“

„Řeka je útvar vnitrozemské vody tekoucí v převážné části po zemském povrchu, který ale může téci v části toku pod povrchem.“

„Oblast povodí je území pevniny a moře tvořené jedním nebo více sousedícími povodími, společně s podzemními vodami a pobřežními vodami k nim příslušejícími, určená podle čl. 3 odst. 1 jako hlavní jednotka pro správu povodí.“

• **Podzemní vody**

„Podzemní vody jsou veškeré vody pod zemským povrchem v pásnu nasycení a v přímém kontaktu s horninovým prostředím nebo půdním podložím.“

„Tam, kde podzemní vody zcela nesledují určité povodí, budou vymezeny a přiřazeny k nejbližší nebo nejvhodnější oblasti povodí.“

„Zvodeň je podzemní vrstva nebo souvrství hornin nebo jiných geologických vrstev o dostatečné pórovitosti a propustnosti umožňující buď významné proudění podzemních vod, nebo odběr významných množství podzemních vod.“

- **Pobřežní vody**

„Pobřežní vody budou vymezeny a přiřazeny k nejbližší nebo nejvhodnější oblasti povodí či oblastem povodí.“

- **Administrativní uspořádání**

„Členské státy zajistí patřičné administrativní uspořádání včetně určení příslušného kompetentního úřadu [...] v rámci každé oblasti povodí, jež leží na jejich území.“

- **Mezinárodní oblasti povodí**

„Členské státy zajistí, aby povodí rozkládající se na území více než jednoho členského státu, bylo přiřazeno k mezinárodní oblasti povodí. [...] Každý členský stát zajistí vhodné administrativní uspořádání, včetně určení příslušného kompetentního úřadu pro uplatnění pravidel této směrnice v části mezinárodní oblasti povodí, jež leží na jeho území.“

„Tam, kde oblast povodí přesahuje území Společenství, bude dotčený členský stát nebo členské státy usilovat o zajištění odpovídající koordinace s příslušnými nečlenskými státy se záměrem dosáhnout cílů této směrnice v rámci celé oblasti povodí. Členské státy přitom zajistí aplikaci pravidel této směrnice na svém území.“

- **Dohody o koordinaci**

„Členské státy zajistí, aby požadavky [...] k dosažení environmentálních cílů [...] a zejména všechny programy opatření byly koordinovány v celé oblasti povodí. V mezinárodních oblastech povodí zabezpečí dotčené členské státy tuto koordinaci společně [...].“

- **Závazné termíny**

„Členské státy určí kompetentní úřad do 22. prosince 2003“ a „předají Komisi seznam svých kompetentních úřadů a kompetentních úřadů všech mezinárodních orgánů, kterých jsou členy, do 22. června 2004.“

Kromě požadavků stanovených v Rámcové směrnici o vodní politice se předpokládá, že vymezování oblastí povodí s sebou přinese i celou řadu politických otázek, proto bude pravděpodobně nutné postupovat při vymezování hranic oblastí povodí velmi pružně.

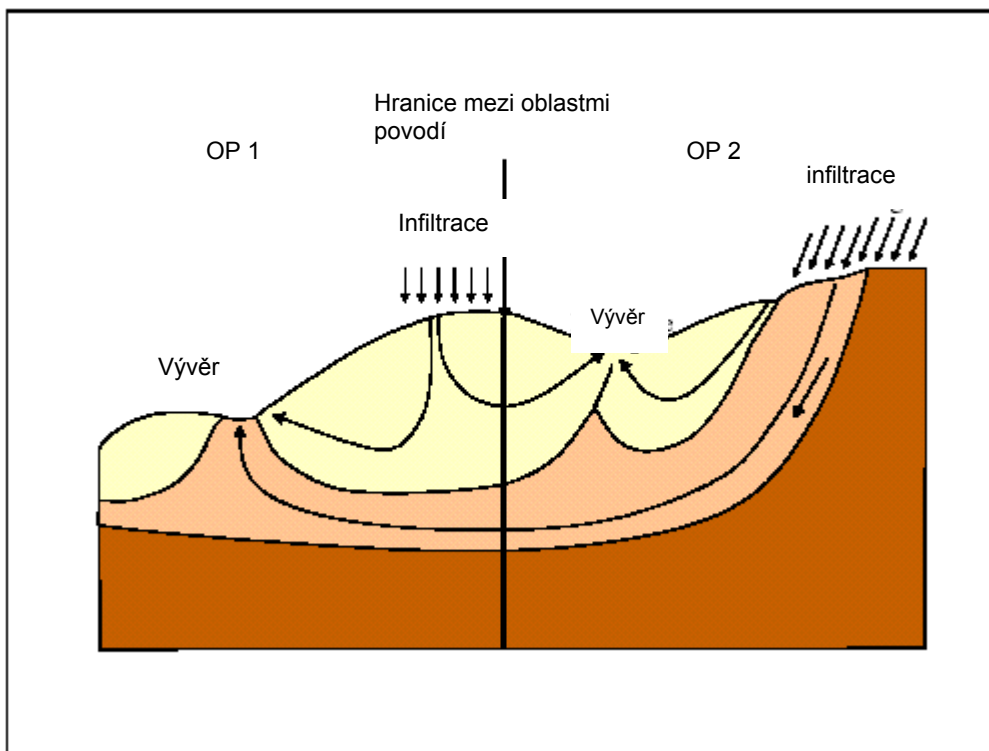
4.2.2 Přiřazování podzemních vod spadajících do několika oblastí povodí

V článku 3.1 Rámcové směrnice se uvádí, že *„tam, kde podzemní vody zcela nesledují určité povodí, budou vymezeny a přiřazeny k nejbližší nebo nejvhodnější oblasti povodí.“*

Podle této definice mohou být sdílené podzemní vody přiřazeny pouze k jedné oblasti povodí, a to k té nejbližší nebo nejvhodnější, zatímco pobřežní vody je možné přiřadit k jedné či několika oblastem povodí.

Přiřazování podzemních vod k oblastem povodí může být v některých případech složité, např. u relativně významných zvodní sdílených dvěma a více oblastmi povodí.

Před vlastním přiřazením k oblasti povodí musí proběhnout identifikace, charakteristika a popis příslušných sdílených podzemních vod. Je třeba vymezit oblasti infiltrace a vývěru a analyzovat veškeré činnosti, které by mohly mít dopad na množství a kvalitu podzemních vod. Znalostí systémů proudění podzemní vody se rozumí především poloha zón infiltrace a vývěru podzemních vod a způsobu, jakým proudí zvodněmi z jedné zóny do druhé (z jedné oblasti povodí do druhé). Kromě toho je v některých oblastech nezbytné stanovit podmínky infiltrace a vývěru a vyhodnotit vzájemné vazby a působení mezi povrchovými a podzemními vodami.

Obrázek: Příklad proudění podzemní vody mezi dvěma oblastmi povodí (OP 1 a OP2)

K přiřazení sdílených podzemních vod k jedné z dotčených oblastí povodí lze použít různá kritéria:

- Ekologická hlediska, například existence ekosystémů závislých na vodě (např. mokřady) spojené se zvodněmi atd.
- Vlivy a jejich dopady v každé části zvodně (užívání vod, kvalita podzemní vody atd.)
- Vodní zdroje (oblasti infiltrace a vývěru)
- Plošná velikost zvodně v každé části oblasti povodí

Při přiřazování sdílených podzemních vod pouze k jedné oblasti povodí mohou vyvstat nejrůznější komplikace. V takovém případě by měla být správa sdílených zvodní prováděna

v příslušné části území různými úřady oblasti povodí se zajištěním dostatečné koordinace mezi nimi tak, aby byla zajištěna přiměřená správa podzemních vod.

Zvláštním případem jsou sdílené podzemní vody přiřazené k mezinárodní oblasti povodí. V takovém případě a v souladu s ustanovením článku 3 odst. 3 Rámcové směrnice vodní politiky *členské státy zajistí patřičné administrativní uspořádání pro uplatnění pravidel Rámcové směrnice v rámci každé oblasti povodí, jež leží na jejich území*. Toto ustanovení by pak platilo i pro podzemní vody nacházející se v daných oblastech povodí.

Příklad: Koordinační opatření při správě podzemních vod ve Francii

Ve Francii v současné době probíhá první přiřazování podzemních vod k oblastem povodí. Zatím byla provedena hrubá identifikace 500 útvarů podzemních vod, 34 z nich jsou sdíleny dvěma či více z 12 francouzských oblastí povodí. Aby bylo možné je přiřadit k nejvhodnější oblasti povodí, používají se různá kritéria: plocha útvaru podzemní vody pod každou oblastí povodí a směr proudění. Pokud tato kritéria nestačí, určí se oblasti s nejvýznamnějšími vlivy. Například pokud se podzemní vody využívají především k výrobě kvalitní pitné vody, jsou přiřazeny k oblasti povodí, v níž se nachází většina studní s pitnou vodou.

U velmi velkých sdílených zvodní bude použit zvláštní postup s cílem koordinovat opatření příslušných úřadů a vodohospodářských institucí různých dotčených správních oblastí pro celou zvodně.

4.2.3 Vymezování a přiřazování pobřežních vod

Článek 2 Rámcové směrnice vodní politiky definuje pobřežní vody jako „*povrchové vody nacházející se směrem k pevnině od čáry, jejíž každý bod je ve vzdálenosti jedné námořní míle směrem do moře z nejbližšího bodu základní čáry, od které se měří šířka teritoriálních vod, dosahující tam, kde to odpovídá situaci, až k vnější hranici brakických vod.*“

Abychom mohli tuto definici použít, musíme nejprve definovat základní čáru. V některých zemích se setkali s určitými komplikacemi, jak je vidět z následujícího příkladu.

Problémy při vymezování pobřežních vod s využitím základní čáry: Španělsko

Ve Španělsku byla základní linie stanovena pomocí dvojic georeferenčních bodů, které odpovídají geografickým bodům (mysům, ostrovům atd.). Avšak jednotlivé segmenty, které definují základní linii, pokrývají pouze nekonvexní pobřežní úseky, jež vytvářejí pobřežní čáru a definují základní linii v konvexních úsecích. Z této situace vyvstalo několik problémů:

- a) Neexistuje žádné přesné geometrické řešení pro prodloužení o 1 míli směrem do moře, pokud je základní linií pobřežní čára. V takových případech je třeba definovat základní linii. Možné řešení spočívá v posunutí segmentů zahrnujících výše zmíněné geografické body o 1 míli směrem do moře.

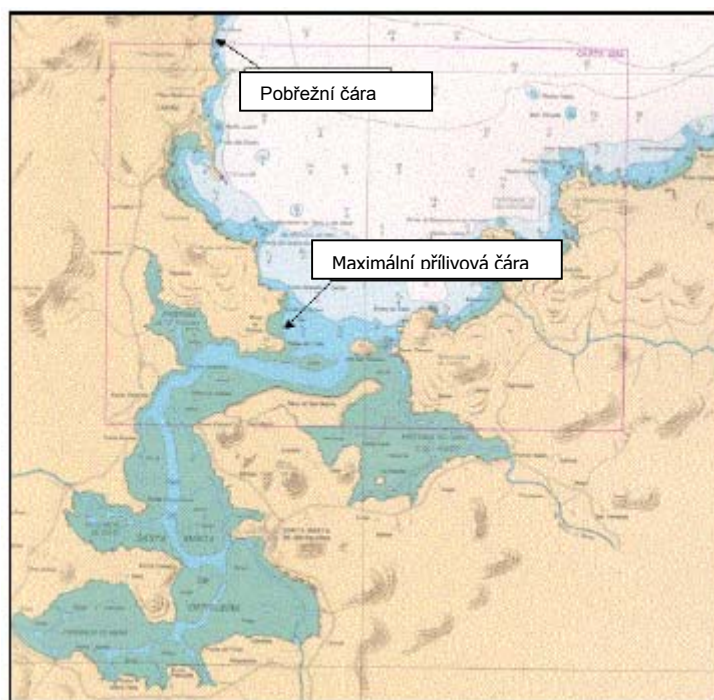

Obrázek: Základní linie na ostrově Mallorca

Obrázek: Základní linie na katalánském pobřeží

- b) Zároveň byly ve Španělsku definovány dvě pobřežní čáry: jedna odpovídající průměrné hladině moře vztažené k Alicante (nadmořská výška 0 na straně pevniny) a jedna odpovídající maximálnímu přílivu za rovnodennosti (hloubka 0 na straně moře). V ústích řek, v pobřežních mokřadech i jinde byly pozorovány významné horizontální rozdíly, zejména ve velkých přílivových oblastech

Obrázek: Rozdíly mezi pobřežními čarami ve Španělsku

Úmluva OSN o mořském právu definuje „obvyklou základní linii pro měření šíře pobřežního moře jako linii největšího odlivu podél pobřeží, jak je zakreslena na námořních mapách velkého měřítká, které jsou úředně uznány pobřežním státem“.¹

Článek 3.1 Rámcové směrnice vodní politiky vyžaduje, aby *pobřežní vody byly vymezeny a přiřazeny k nejbližší nebo nejvhodnější oblasti nebo oblastem povodí*.

Stejně jako všechny ostatní kategorie vodních útvarů musejí i pobřežní vody být přiřazeny k určité oblasti povodí. To může vést k rozdělení pobřežních vod na úseky, které by jinak byly považovány za jeden vodní útvar.

Při přiřazování úseku pobřežních vod k oblasti povodí by mělo být cílem jeho přiřazení k nejbližší možné přirozené správní jednotce a minimalizace zbytečného rozdělování pobřežních vod na úseky. K zajištění jednotného přístupu by měly být uplatněny tyto zásady:

- Tam, kde to bude možné, by měly být použity stávající správní hranice, například ekoregiony podle definice Rámcové směrnice vodní politiky a regiony definované v úmluvách upravujících mořské právo.
- Tam, kde to bude možné, by měly být použity hranice mezi dvěma sousedními typy, aby se zabránilo zbytečnému dělení pobřežní čáry na úseky.
- Tam, kde to bude možné, by měla být pobřežní čára dělena spíše v oblasti volného pobřeží než na základě přirozených správních jednotek, jako jsou zálivy nebo zátoky.

Při správě pobřežních vod je třeba mít na paměti, že sousední útvar pobřežní vody, který patří do jiné oblasti povodí, může ovlivňovat kvalitu vody v obou oblastech povodí. Pokud tomu tak je, měly by plány obou povodí tento problém předpokládat a řešit případné komplikace.

Jakmile jsou pobřežní vody vymezeny, není pochyb o tom, že jejich zařazení do určité oblasti povodí bude ovlivněno působením látek přinášených řekami do pobřežního vodního prostředí. Rámcová směrnice vodní politiky stanovuje, že pobřežní vody mají být přiřazeny k nejbližší nebo nejvhodnější oblasti nebo oblastem povodí. Tato definice bere v úvahu, že nečistoty přinášené řekami mohou být roznášeny pobřežními proudy a/nebo větrem, takže mohou ovlivnit jinou oblast povodí než tu nejbližší.

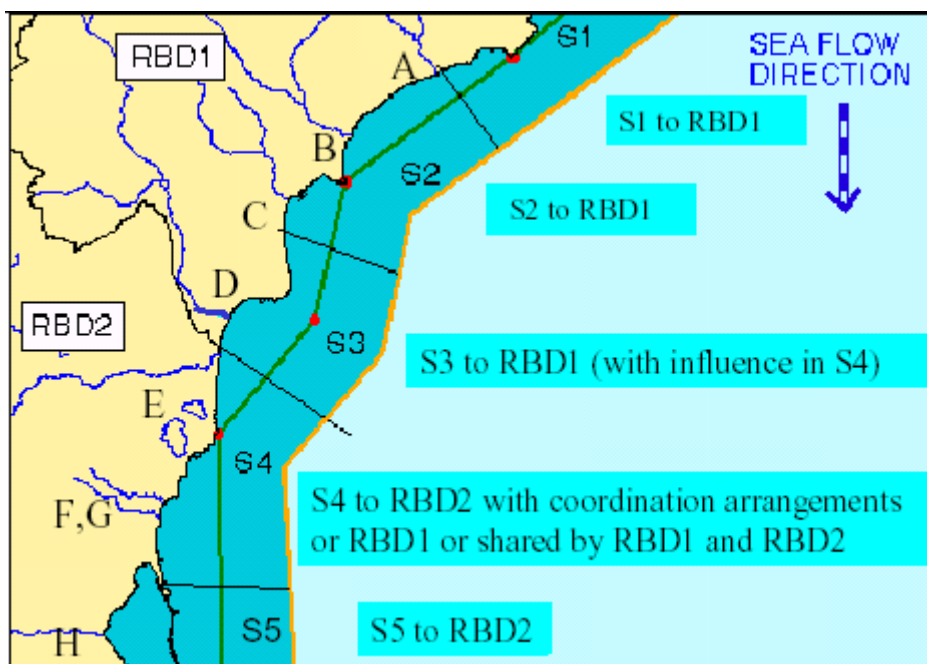
Význam těchto vlivů bude jistě rozhodující pro posouzení, zda jsou hranice definované kolmými liniemi nakreslenými ke kontinentálním hranicím oblasti povodí (tzv. jednoduché geometrické přiřazení) vhodné. V zásadě lze při tomto posouzení vycházet ze dvou hlavních kritérií:

- Uzavřením dohod o koordinaci opatření mezi dotčenými oblastmi povodí dodržet jednoduché geometrické přiřazení a vzít v úvahu jakékoli znečištění, které by mohlo mít vliv na změnu stavu pobřežních vod, způsobené sousední oblastí povodí.
- Určitý úsek pobřežních vod by mohl být přiřazen k jiné oblasti povodí než k té, která byla určena podle jednoduchého geometrického kritéria, nebo dokonce k několika oblastem povodí. Toto řešení může být vhodné tam, kde vliv roznášených

¹ Pozn. překl.: Výraz „line“ je v Úmluvě OSN o mořském právu, uveřejněné ve Sbírce zákonů, překládán jako linie, zatímco v pracovním překladu Rámcové směrnice vodní politiky, dostupném na stránkách MŽP, je překládán jako čára.

znečišťujících látek určuje stav dotčených pobřežních vod, ačkoli v takovém případě lze použít i první řešení, pokud bude vliv znečištění zohledněn v uzavřených dohodách o koordinaci opatření.

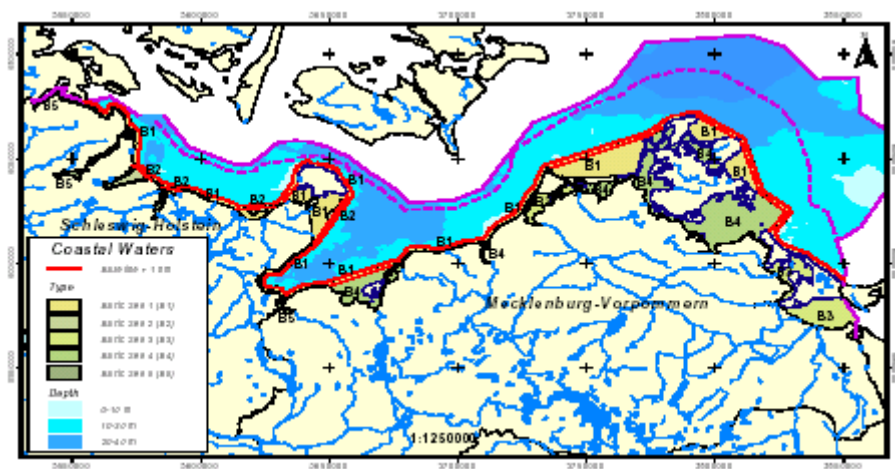
V tomto druhém případě by měla být stanovena délka úseků pobřežních vod. Jako užitečný nástroj pro určení délky úseků a jejich přiřazení k oblastem povodí lze použít hydrodynamické modely simulující proudění mořské vody. Při použití těchto modelů je však rovněž třeba pečlivě zvážit místní podmínky.

Obrázek: Příklad přiřazení úseků pobřežních vod k oblastem povodí. Řeky A, B, C a D patří do oblasti povodí RBD1, řeky E, F, G a H do oblasti povodí RBD2. Vzhledem ke směru proudění mořské vody ovlivňují nečistoty přinášené řekou D úsek S4, proto by měl být úsek S4 buď přiřazen do oblasti povodí RBD2 s uzavřením dohod o koordinaci (první kritérium), nebo do oblasti povodí RBD1, nebo sdílen oblastmi povodí RBD1 a RBD2 (druhé kritérium).

V současné době probíhá v členských státech diskuse na toto téma. Většina zemí považuje jednoduché geometrické přiřazení za rozumné. Německo nyní pracuje na podrobném vymezení pobřežních vod (viz následující obrázek). V Nizozemsku budou hranice oblastí povodí rozšířeny o kolmou linii (Šelda – Maas – Rýn – Emže) v délce 1 námořní míle směrem do moře. V Norsku bylo provedeno hierarchické rozdělení pobřežní zóny, které lze použít jako základ pro přiřazení pobřežních vod k oblastem povodí.

Baltské moře

Obrázek: Podrobné přiřazení pobřežních vod Baltského moře provedené Německem

4.3 Vymezení mezinárodních oblastí povodí

Podle ustanovení článku 3 odst. 3 Rámcové směrnice vodní politiky členské státy zajistí, aby povodí rozkládající se na území více než jednoho členského státu, bylo přiřazeno k mezinárodní oblasti povodí. Na žádost dotčených členských států Komise podnikne kroky, aby přiřazení k takovému mezinárodnímu oblastem povodí usnadnila. Každý členský stát zajistí vhodné administrativní uspořádání, včetně určení příslušného kompetentního úřadu pro uplatnění pravidel této směrnice v části mezinárodní oblasti povodí, jež leží na jeho území.

Dále podle ustanovení článku 3 odst. 1 platí, že za přiřazení podzemních a pobřežních vod k národním částem těchto mezinárodních oblastí povodí ponesou zpravidla odpovědnost členské státy. Zároveň mají všechny členské státy, na jejichž území zasahuje mezinárodní oblast povodí, povinnost společně zajistit potřebnou koordinaci pro celou oblast povodí (článek 4 odst. 3).

Následující tabulka a mapa obsahuje seznam hlavních mezinárodních oblastí povodí a přeshraničních povodí. Údaje uvedené v těchto tabulkách a znázorněné na mapách vycházejí z velké části z odpovědí na dotazníky. V této fázi neobsahují oblasti povodí sdílené Anglií a Skotskem v rámci Velké Británie, neboť tato otázka se v současné době stále ještě řeší.

Přeshraniční řeky	Země sdílející povodí
Miño – Lima	Španělsko, Portugalsko
Duero	Španělsko, Portugalsko
Guadiana	Španělsko, Portugalsko
Tagus	Španělsko, Portugalsko
Šelda / Escaut	Francie, Belgie, Nizozemsko
Maas / Meuse	Francie, Belgie, Nizozemsko, Lucembursko, Německo
Rhône	Švýcarsko, Francie, Itálie
Emže	Německo, Nizozemsko
Labe	Rakousko, Německo, Česká republika
Odra	Německo, Česká republika, Polsko
Rýn	Švýcarsko, Itálie, Rakousko, Německo, Francie, Lucembursko, Belgie, Nizozemsko
Dunaj	Německo, Švýcarsko, Rakousko, Česká republika, Slovensko, Maďarsko, Itálie, Slovinsko, Chorvatsko, Bosna a Hercegovina, Srbsko a Černá Hora, Bývalá jug. rep. Makedonie, Bulharsko, Rumunsko, Ukrajina, Polsko, Moldovská republika
Pád	Švýcarsko, Itálie
Foyle / Erne / Melvin	Velká Británie, Irsko
Neagh / Bann / Dundalk	Velká Británie, Irsko
Torne	Švédsko, Norsko, Finsko
Klarälven	Švédsko, Norsko
Tana-Paatsjoki	Finsko, Norsko, (Rusko)
Vuoksi-Volchov-Ladoga-Onega	Finsko, (Rusko)
Aoos (Epirus)	Albánie, Řecko
Vardar / Axios (Centrální Makedonie)	Bývalá jug. rep. Makedonie, Řecko
Strimon (Východní Makedonie)	Bulharsko, Řecko
Marica / Evros (Trácie)	Turecko, Bulharsko, Řecko
Prespa	Řecko, Albánie, Bývalá jug. rep. Makedonie

Tabulka: Hlavní přeshraniční oblasti povodí

Uzavřena již byla celá řada dohod o koordinaci ve sdílených oblastech povodí, ať již bilaterálních či multilaterálních, které pokrývají prakticky všechna přeshraniční povodí. Je pravděpodobné, že tyto dohody budou využity jako výchozí bod pro uzavírání budoucích dohod o koordinaci v souladu s Rámcovou směrnicí o vodní politice. Komise ve velkých oblastech povodí (Dunaj, Labe, Odra a Rýn) zahrnují i nečlenské státy (některé kandidátské země, Švýcarsko a Lichtenštejnsko). V povodí Dunaje, Labe a Odry již poříční státy rozhodly na úrovni svých ministerstev, že tyto komise budou využity jako platformy pro nezbytnou koordinaci podle Rámcové směrnice vodní politiky. Mezi Řeckem a sousedními státy, tedy Albánií, Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií a Tureckem, zatím nebyly uzavřeny žádné formální dohody upravující spolupráci v přeshraničních povodích.

Příklad: Povodí Dunaje

Povodí Dunaje je největší povodí v rozšířené Evropské unii. Rozkládá se na území o ploše 817 000 km² a zasahuje na území 18 států (Albánie, Bosna a Hercegovina, Bulharsko, Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Česká republika, Chorvatsko, Itálie, Maďarsko, Moldavská republika, Německo, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko, Srbsko a Černá Hora, Švýcarsko a Ukrajina).

Na základě předchozí spolupráce uzavřely podunajské státy v roce 1994 Mezinárodní úmluvu o spolupráci při ochraně a trvalém využívání řeky Dunaj. Tato úmluva vstoupila v platnost v roce 1998. Signatáři úmluvy se na úrovni svých ministerstev zavázali, že budou využívat Mezinárodní komisi, založenou podle úmluvy, jako koordinační platformu pro uplatňování Rámcové směrnice vodní politiky v praxi.

Při realizaci tohoto ministerského rozhodnutí byla vytvořena pracovní skupina, které předsedá Evropská komise a která vypracovala program prací pro implementaci Rámcové směrnice. Všechny poříční státy již vymezily hranice oblasti povodí na svých územích. Probíhá spolupráce v rámci celého povodí i na regionální, resp. bilaterální bázi, a to včetně vymezování a přiřazování útvarů podzemní vody. Pracuje se na koncepci vytváření plánu povodí pro celé povodí Dunaje. Hlavní zásadou této koncepce je koordinace na co nejnižší možné úrovni, aby bylo možné co nejlépe využít dostupné zkušenosti a zdroje a optimalizovat koordinaci pro celou oblast povodí.

Příklad: Povodí Rýna

Povodí Rýna je jedním z největších povodí v západní Evropě. Rozkládá se na území o ploše 252 000 km² a zasahuje na území 9 států (Belgie, Francie, Itálie, Lichtenštejnsko, Lucembursko, Německo, Nizozemsko, Rakousko a Švýcarsko).

Spolupráce na společné ochraně řeky Rýn začala již v 50. letech, kdy porýnské státy podepsaly mezinárodní dohodu vztahující se na hlavní tok Rýna mezi Bodamským jezerem a Severním mořem. Tato spolupráce se dále rozvíjela a rozšiřovala se jak ochrana, tak i území, na něž se dohoda vztahuje. Byly uzavřeny samostatné dohody a úmluvy pro Bodamské jezero, řeky Mosela a Sarre a alpskou část Rýna nad Bodamským jezerem.

Spolupráce mezi poříčními státy se postupně rozvíjela, a tak nyní zahrnuje hlavní tok Rýna, protipovodňovou ochranu a ochranu ekosystémů souvisejících s vodou. Ambiciózní program Losos 2000 Mezinárodní komise na ochranu řeky Rýna přilákal obrovskou pozornost veřejnosti. Zvýšení kvality vody v Rýnu lze právem pokládat za obrovský úspěch evropského měřítko, neboť zatímco v 60. a 70. letech se řece přezdívalo „stoka Evropy, nyní je znovu domovem lososa.

Všechny poříční státy v povodí Rýna se nad rámec stávajících dohod zavázaly na úrovni svých ministerstev, že budou společně vytvářet koordinovaný plán povodí pro celé povodí Rýna, aby mohla být v praxi uplatněna Rámcová směrnice vodní politiky.

Byla vytvořena pracovní skupina, které předsedá Evropská komise a která vytváří pracovní program pro zavádění Rámcové směrnice. Všechny poříční státy již vymezily hranice oblasti povodí na svých územích. Jsou již také stanoveny oblasti (dílčí povodí) programu prací. Probíhá spolupráce v rámci celého povodí i na regionální, resp. bilaterální bázi, a to včetně vymezování a přiřazování útvarů podzemní vody. Pracuje se na koncepci vytvoření plánu povodí pro celé povodí Rýna. Hlavní zásadou této koncepce je koordinace na vhodné úrovni, aby bylo možné co nejlépe využít dostupné zkušenosti a zdroje, zapojit stávající instituce včetně Mezinárodních komisí, správních a dalších orgánů do práce na plánu povodí a optimalizovat koordinaci pro celou oblast povodí.

4.3.1 Hlavní přeshraniční dohody

Následující informace vycházejí z odpovědí dotčených států uvedených v dotaznících vytvořených pracovní skupinou 2.9:

a) Bilaterální dohody

- Portugalsko – Španělsko: Albufeirská úmluva (1998) o všech přeshraničních řekách: rámcová dohoda o ochraně a trvalém využívání vod; pro některé řeky a otázky související s vodním hospodářstvím byly dohody uzavřeny již dříve.
- Španělsko – Francie: Několik společných komisí pro přeshraniční řeky v Pyrenejích.
- Řecko – Bulharsko: Dohoda o řekách Nestos a Ardas
- Velká Británie – Irsko (Severní Irsko – Irská republika): Na základě Belfastské dohody se ministři a další státní úředníci pravidelně scházejí v rámci spolupráce v obecných oblastech environmentálního řízení.
- Skandinávie: Finsko-ruská, finsko-švédská a finsko norská komise pro přeshraniční vody; dohody o spolupráci v oblasti legislativy mezi Norskem a Švédskem.
- Německo – Nizozemsko: Dohoda o povodí řeky Emže.

b) Multilaterální dohody

- Rýn: Mezinárodní komise pro ochranu Rýna; Komise pro hydrologii Rýna; Komise pro rýnskou plavbu; Koordinační výbor vodohospodářských ředitelů povodí Rýna (viz rámeček).
- Maas: Mezinárodní komise pro ochranu řeky Meuse / Maas (Belgie a dotčené oblasti Francie a Nizozemska, počítá se s přistoupením Německa a Lucemburska).
- Šelda: Mezinárodní komise pro ochranu řeky Šeldy / Escaut (Francie, Nizozemsko, Belgie a její oblasti).
- Dunaj: Mezinárodní komise pro ochranu Dunaje (viz rámeček).
- Odra: Mezinárodní komise na ochranu řeky Odry (Česká republika, Německo, EU, Polsko).

- Labe: Mezinárodní komise na ochranu řeky Labe (Česká republika, Německo, EU), neformální Řídicí výbor pro Rámcovou směrnici o vodní politice (Rakousko, Česká republika, Německo, Polsko a EU).
- Prespa: Dohoda mezi Řeckem, Albánií a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonie.

4.4 Určení kompetentních úřadů

Za určení kompetentního úřadu nebo kompetentních úřadů nese odpovědnost příslušný členský stát. Podle ustanovení článku 3 odst. 8 a 9 musí být kompetentní úřad(y) určen(y) do prosince 2003 a seznam těchto úřadů poskytnut Komisi do června 2004.

Uvedené informace představují souhrn funkcí a oblastí působnosti, které tyto úřady budou muset pokrývat, aby zajistily splnění stanovených cílů. K jejich klíčovým funkcím patří:

- plánování a zavádění (článek 13 a související články),
- monitorování (článek 8),
- zajišťování účasti veřejnosti (článek 14) a
- předávání zpráv (článek 15).

Členské státy se mohou rozhodnout, že určí jeden kompetentní úřad pro každou oblast povodí s odpovědností za všechny funkce a ekosystémy, nebo několik kompetentních úřadů. Pokud bude určeno více kompetentních úřadů, bude nutné uzavřít příslušné dohody o koordinaci jejich postupu.

Tam, kde to bude možné a účelné, budou zapojeny i stávající struktury, zejména ty, které se ukázaly jako efektivní, aby bylo možné co možná nejlépe využít jejich zkušeností a tím získat potřebnou synergii a ušetřit zbytečné náklady.

V následující tabulce je uveden souhrnný přehled současných institucionálních dohod a plánovacích postupů v různých zemích. Tyto informace vycházejí z odpovědí dotčených zemí uvedených v dotazníku vypracovaném pracovní skupinou 2.9.

Stávající kompetentní úřady v členských státech a v Norsku

Země	Kompetentní úřad vodního hospodářství	Další úrovně správy	Poznámky
Rakousko	Ministerstvo zemědělství, lesnictví, životního prostředí a vodního hospodářství	3 úrovně správy: stát, spolkové země a okresy	V roce 1995 byla založena Spolková agentura vodního hospodářství, která podléhá ministerstvu.
Belgie	Vlámský region: Vlámská ekologická agentura, Správa životního prostředí, přírody, půdy a vod, Správa vodních a námořních cest	Ve Flandrech existují i další úrovně správy: provincie a obce, které nesou částečnou odpovědnost za vodní hospodářství	Za pobřežní vody nese odpovědnost federální vláda.
Dánsko	Ministerstvo životního prostředí a energetiky	Ekologická správa je decentralizována na úrovni země a obecních úřadů.	Vědecké konzultace poskytuje Národní ústav pro výzkum životního prostředí.
Finsko	Ministerstvo životního prostředí Ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství	13 regionálních ekologických center, která podléhají Ministerstvu životního prostředí	Finský ekologický institut je národním centrem pro výzkum a rozvoj.

Země	Kompetentní úřad vodního hospodářství	Další úrovně správy	Poznámky
Francie	Ministerstvo životního hospodářství a územního plánování	Stát zastupuje prefekt pro koordinaci povodí Regionální pobočky Ministerstva životního prostředí plní roli státu při zavádění vodohospodářské legislativy. Vodohospodářské úřady jsou veřejné instituce, které podléhají Ministerstvu životního prostředí a územního plánování a odpovídají za implementaci ekonomických nástrojů pro integraci odvětvové vodohospodářské politiky	
Německo	Spolkové země	Spolková vláda může schvalovat rámcové vodohospodářské zákony (na spolkové úrovni je možné přijímat pouze rámcovou legislativu).	Velké rozdíly v uspořádání vodohospodářských institucí mezi jednotlivými spolkovými zeměmi.
Řecko	Meziministerský výbor pro vodní zdroje a Ministerstvo pro rozvoj. Za ochranu životního prostředí nese odpovědnost Ministerstvo životního prostředí, územního plánování a veřejných prací	14 vodohospodářských okresů, které odpovídají povodím	
Irsko	Především místní úřady Za ochranu životního prostředí nesou odpovědnost Ministerstvo životního prostředí a místní zastupitelstva.	Agentura pro ochranu životního prostředí, která je nezávislým orgánem.	
Itálie	Ministerstvo veřejných prací Ministerstvo životního prostředí má pravomoci v oblasti kvality vody a zpracování odpadních vod.	Zákon o ochraně půdy uděluje krajům pravomoc vymezit oblasti povodí, vytvářet plány povodí atd.	Italské hydraulické služby jsou organizovány na základě územní působnosti.
Lucembursko	Ministerstvo životního prostředí	Správa v rámci ministerstva, zahrnuje i vodohospodářský odbor.	
Nizozemsko	Ministerstvo dopravy, veřejných prací a vodního hospodářství	Provincie nesou odpovědnost za regionální vodohospodářské plánování a vykonávají dozor nad místní správou vod a odpadních vod. Vodohospodářské komise nesou odpovědnost za provozní vodohospodářské řízení včetně odpadních vod.	
Norsko	Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo pro ropu a energetiku, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo rybolovu	Různé regionální a místní správní úřady spadající pod jednotlivá ministerstva, 18 oblastních kancelářů, 434 obcí	
Portugalsko	Ministerstvo životního prostředí a přírodních zdrojů prostřednictvím	Regionální ředitelství pro životní prostředí a přírodní	Územní rozdělení ředitelstev neodpovídá

Země	Kompetentní úřad vodního hospodářství	Další úrovně správy	Poznámky
	Instituto da Agua (INAG) nese odpovědnost za rozvoj vodních zdrojů a vodohospodářské plánování na národní úrovni.	zdroje jsou územními pobočkami ministerstva.	povodím.
Španělsko	Ministerstvo životního prostředí, pokud řeka protéká více než jednou samosprávnou oblastí (meziregionální povodí). Samosprávné oblasti, pokud oblast povodí leží výhradně v dané samosprávné oblasti (vnitroregionální povodí).	V meziregionálních povodích nesou odpovědnost za vodní hospodářství vodohospodářské úřady podřízené ministerstvu.	Za správu pobřežních oblastí nese odpovědnost Ministerstvo životního prostředí (ústřední vláda). Za kvalitu vod a zpracování odpadních vod v pobřežní oblasti nese odpovědnost příslušná samosprávná oblast.
Švédsko	Na národní úrovni existuje 12 různých úřadů s různými pravomocemi.	21 oblastních správních rad	
Velká Británie	Ministerstvo životního prostředí, potravinářství a venkovských záležitostí, skotská vláda a Ministerstvo životního prostředí Severního Irsku nesou odpovědnost za vodní hospodářství v Anglii, Skotsku a Severním Irsku. Předpokládá se, že provozní odpovědnost bude delegována na některý z těchto úřadů: Agentura životního prostředí v Anglii a Walesu Skotská agentura pro ochranu životního prostředí ve Skotsku Agentura pro životní prostředí a kulturní dědictví v Severním Irsku	Za dodávky a ceny vody a za ochranu životního prostředí nesou odpovědnost jiná ministerstva.	

Postupy při vodohospodářském plánování

Země	Plán	Právní závaznost	Odpovědný úřad	Lhůta	Stav
Rakousko	-	-	-	-	-
Belgie	Vodohospodářský akční plán Pětiletý plán politiky ochrany životního prostředí Regionální vodohospodářský plán	-	Valonská, vlámská a bruselská oblast		Ve Vlámské oblasti začaly práce na plánech 11 dílčích povodí. Připravují se také plány kvality povrchových vod v 11 dílčích povodích, 4 z nich jsou již dokončeny (Dender, IJzer, Demer a Nete).
Dánsko	Druhý akční plán ochrany vodního životního prostředí	-	-	-	-
Finsko	Cílený program regulace znečišťování vod až do roku 2005 Plány ochrany vod pro dílčí povodí	-	Ministerstvo životního prostředí Regionální centra ochrany životního prostředí	-	-
Francie	SDAGE (povodí)	Ano	Výbor povodí Místní vodohospodářský	15 let, revize každých 5 let	Schváleno 6 velkých povodí. V roce 1997 schváleny 2 zámořské

Země	Plán	Právní závaznost	Odpovědný úřad	Lhůta	Stav
	SDAGE (dílčí povodí)	Ne	vodohospodářský výbor		plány (Réunion a Guayana). Další plány budou schváleny v brzké budoucnosti (Guadeloupe a Martinique). V roce 2002 začaly práce na plánech 90 dílčích povodí, 8 jich je již schváleno.
Německo	Rámcové vodohospodářské plány / vodohospodářské plány	Ano	Spolkové země		
Řecko	Regionální plány správy vodních zdrojů		Vodohospodářské oblasti		Navrženy 10 ze 14 vodohospodářských oblastí
Irsko	Národní strategie boje proti eutrofizaci				
Itálie	Plán povodí (<i>piano di bacino</i>)	Ano			
Lucembursko	Obecný vodohospodářský plán				Bude vypracován.
Nizozemsko	Dokument strategické politiky / operativní plán / plány strategického a operativního řízení na úrovni provincií	Ano			
Norsko	Vzorový plán vodních zdrojů (na národní úrovni) Plán ochrany vodních toků (na národní úrovni) Prostorové plány na regionální a místní úrovni				
Portugalsko	Rámcový národní vodohospodářský plán 15 plánů povodí	Ano	DRAN/INAG	10 let 8 let	Schváleny
Španělsko	Národní plány povodí	Ano	Ministerstvo životního prostředí a úřady povodí	10 a 20 let, revize každých 8 let	Národní plán schválen v roce 2001, 13 plánů povodí schváleno v roce 1981, 8 ostrovních hydrologických plánů na Kanárských ostrovech schváleno nedávno, další 2 plány jsou již hotové, ale zatím nejsou schválené (Galicijské pobřeží, Baleáry)
Švédsko	Prostorové plány na regionální a místní úrovni	Ne			

Země	Plán	Právní závažnost	Odpovědný úřad	Lhůta	Stav
Velká Británie (Anglie a Wales)	Existuje několik rámců pro plánování vodního hospodářství v Anglii a Walesu, např. strategie odběru vod v povodí (CAMS), plány řízení aktiv (AMP) a plány protipovodňových opatření v oblasti povodí (CFMP)	Některé ano, některé ne	EA	Lhůty pro revize: CAMS, AMP a CFMP každých 6, resp. 5 a 5 let.	Plány řízení aktiv již v praxi fungují, CAMS a CFMP jsou v počáteční fázi zavádění.
Skotsko	Existuje několik propracovaných plánů oblastí povodí (Loch Lomond, řeka Almond). Skotská vláda navrhl vypracování strategií řízení vodních zdrojů, které by měly řešit otázku odběru vod na úrovni povodí.				

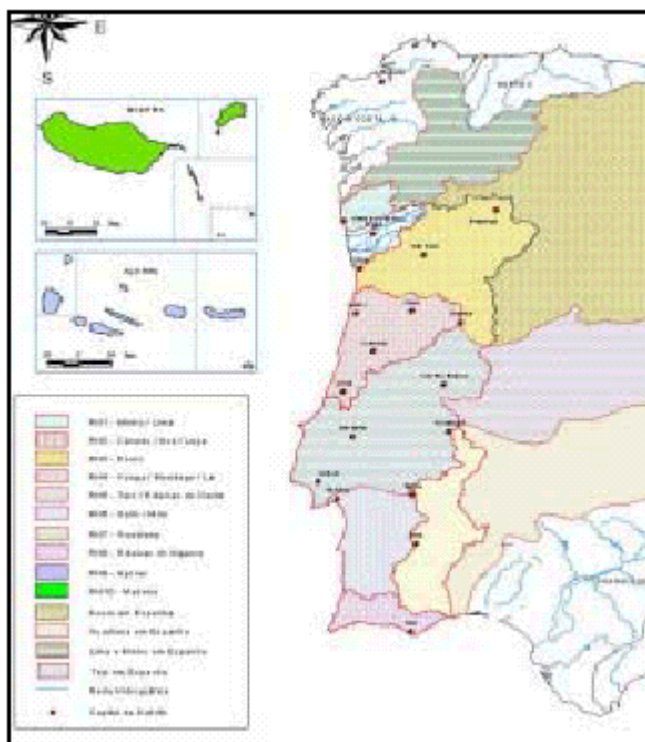
Jedním ze závěrů, který vyplývá z výše uvedených informací, je, že jedinými členskými státy, které mají určité prvky kompetentních vodohospodářských a plánovacích úřadů na úrovni povodí, jsou Francie a Španělsko. Avšak i ve Španělsku nesou za některé funkce vyžadované podle Rámcové směrnice vodní politiky odpovědnost jiné úřady (např. za kvalitu pobřežních vod). Tyto dvě země zavedly právně závazné plány povodí, které vypracovaly přímo úřady povodí (SDAGE ve Francii a hydrologické plány povodí ve Španělsku). Právně závazné plány povodí vypracoval rovněž portugalský národní vodohospodářský úřad.

V ostatních členských státech probíhá vodohospodářská správa a plánování zpravidla v souladu se správními hranicemi buď na národní úrovni, nebo prostřednictvím vládních orgánů vytvořených na regionální nebo provinční úrovni či regionálních úřadů (např. v Německu nebo v Belgii). V těchto členských státech byly vodohospodářské plány vypracovány buď na národní úrovni nebo na úrovni povodí, nebo v některých případech v souladu se správními hranicemi (např. podle hranic spolkových států v Německu, provincií v Nizozemsku atd.). Ne všechny tyto plány jsou nicméně právně závazné a vynutitelné.

ODDÍL 5 – PŘEHLED SOUČASNÉHO STAVU VE VYMEZOVÁNÍ OBLASTÍ POVODÍ

Následující oddíl se zabývá současným stavem ve vymezení oblastí povodí v členských státech a v Norsku. Obecně vychází z grafických informací (definovaných organizací EUROSTAT ze zdrojů topografických údajů) a informací poskytnutých přímo členskými státy. Mezinárodní oblasti povodí jako takové zde ještě vymezeny nejsou, nicméně souhrnná tabulka obsahuje přehled všech oblastí povodí, národních i mezinárodních. Tento dokument se nezabývá podrobným vymezením a přiřazením pobřežních vod a zvodní na evropském měřítku.

- ❑ **Portugalsko:** Navrženo 10 oblastí povodí tvořených 8 kontinentálními a 2 ostrovními oblastmi povodí (Azory a Madeira). Pramen: Instituto da Água

- ❑ **Španělsko:** 14 oblastí povodí tvořených 12 kontinentálními a 2 souostrovními (Baleárské a Kanárské ostrovy). Pramen: Ministerstvo životního prostředí

- ❑ **Francie:** Navrženo 12 oblastí povodí tvořených 8 oblastmi povodí v metropolitní Francii, 3 ostrovy (Guadeloupe, Martinique a Réunion) a 1 zámořským departementem (Guayana). Pramen: Ministerstvo životního prostředí (Direction de l'Eau 2002).

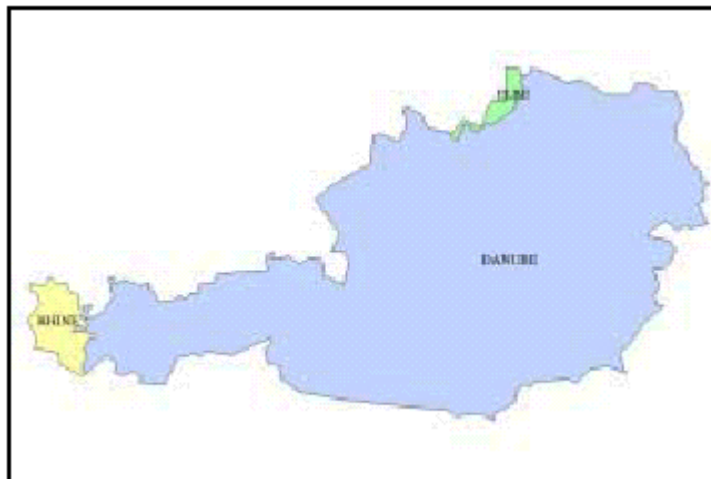
- ❑ **Itálie:** Dosud není k dispozici žádný oficiální návrh pokud jde o kompetentní italské úřady. Přiložená mapka pochází ze zdrojů GISCO-EUROSTAT, a záměrem je poskytnout alespoň jakousi první představu. Oblasti povodí však budou vypadat odlišně.

- ❑ **Řecko:** 14 oblastí povodí. Pramen: Výzkum provedený pracovní skupinou.

- ❑ **Rakousko:** 3 oblasti povodí vycházející ze třech hlavních řek (Dunaj, Rýn a Labe).
Pramen: Spolkové ministerstvo zemědělství, lesního hospodářství, životního prostředí a vodního hospodářství. Pramen: Výzkum provedený pracovní skupinou.

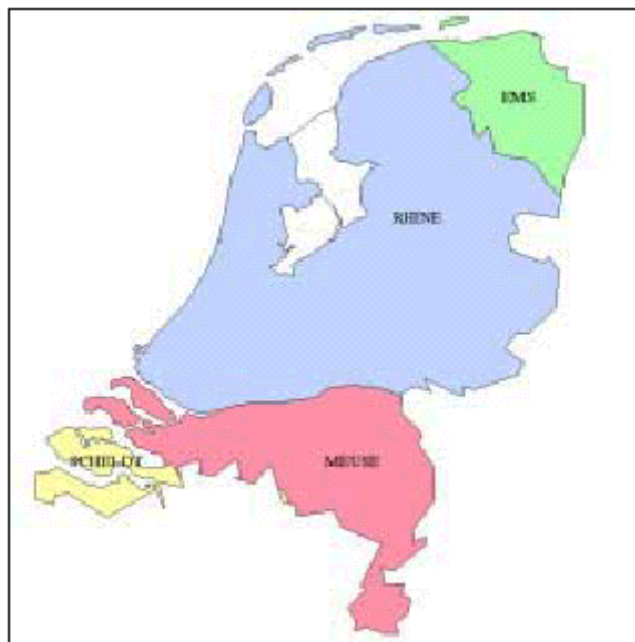
- ❑ **Německo:** Navrženo 10 oblastí povodí, 7 z nich pro hlavní řeky (Dunaj, Labe, Emže, Maas, Odra, Rýn a Vezera), 6 z nich jsou německými součástmi mezinárodních oblastí povodí, 3 z nich jsou menšími přítoky Baltského a Severního moře. Pramen: Spolkový úřad pro životní prostředí, únor 2000. Pramen: Výzkum provedený pracovní skupinou.

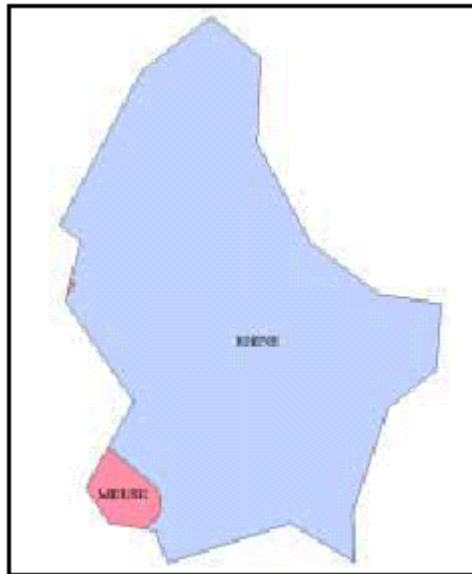
- ❑ **Belgie:** Byly vybrány 3 hlavní oblasti povodí odpovídající největším řekám (Maas, Šelda a IJzer), další 2 odpovídají belgickým součástem mezinárodních oblastí povodí (Rýn a Seina). Pramen: Výzkum provedený pracovní skupinou.

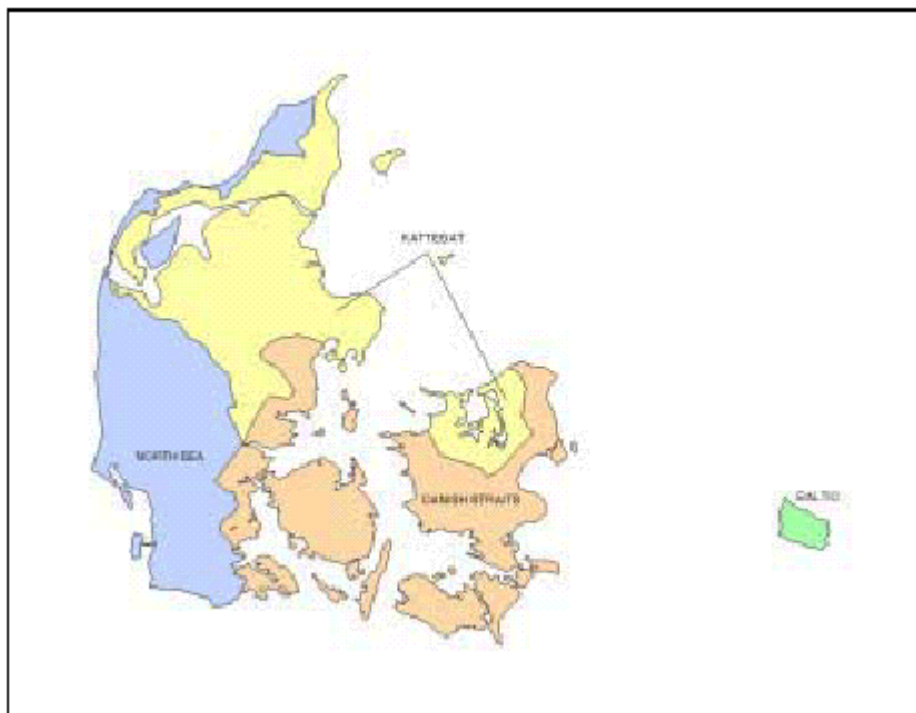
- ❑ **Nizozemsko:** 4 oblasti povodí (Maas, Šelda, Rýn a Emže) Pramen: Výzkum provedený pracovní skupinou.

- ❑ **Lucembursko:** Lucemburské součásti mezinárodních oblastí povodí Rýna a Meuse / Maas. Pramen: Výzkum provedený pracovní skupinou.

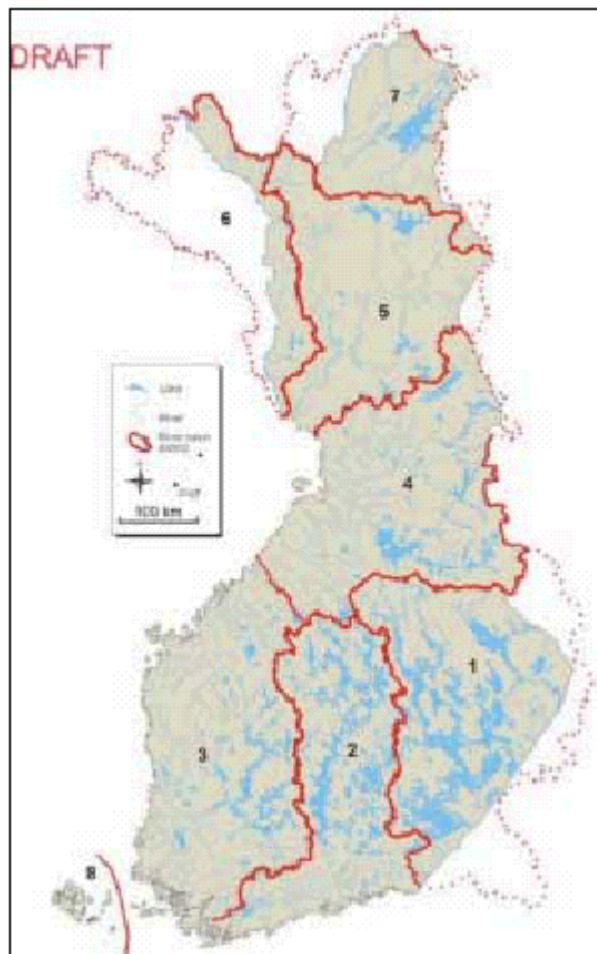

- ☐ **Dánsko:** Model 12 pro vymezení oblastí povodí Pramen: Výzkum provedený pracovní skupinou.

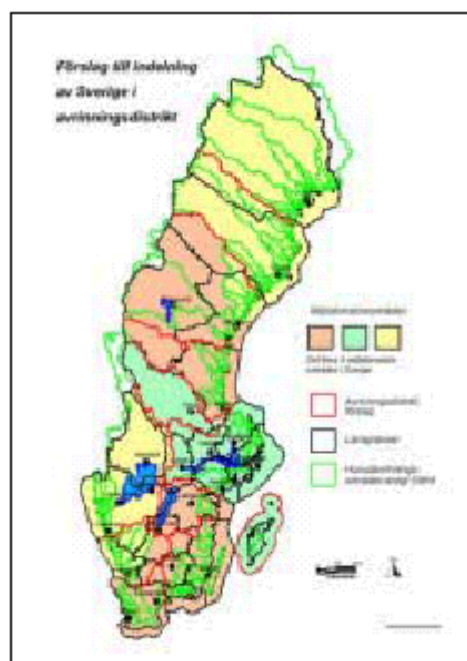

Červené čáry odpovídají hranicím oblastí a pobřežní linii, oblasti povodí jsou vyznačeny barevně.

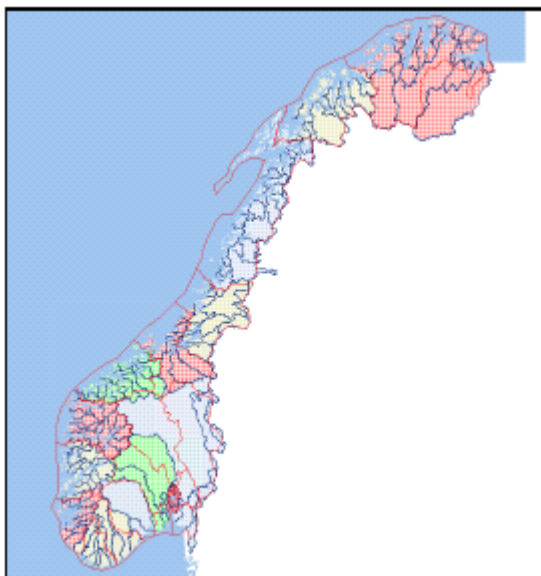
- ❑ **Finsko:** Navrženo 8 oblastí povodí, 5 z nich zahrnuje finské součásti mezinárodních oblastí povodí. Pramen: Výzkum provedený pracovní skupinou.

- ❑ **Švédsko:** Zatím nebyly předloženy žádné návrhy oblastí povodí. Probíhá diskuse v rámci vládní komise. Očekává se vymezení 4 až 12 oblastí povodí. Na přiložené mapce je znázorněna varianta s 12 oblastmi povodí (červené čáry). Pramen: Ministerstvo životního prostředí. Pramen: Výzkum provedený pracovní skupinou.

- ❑ **Norsko:** Počet budoucích oblastí povodí se bude pravděpodobně pohybovat mezi 6 a 14. Na mapce je znázorněna druhá, upřednostňovaná varianta (barevně vystínované oblasti povodí). Pramen: Výzkum provedený pracovní skupinou.

- ❑ **Irsko:** 7 oblastí povodí. Pramen: Výzkum provedený pracovní skupinou.

- ❑ **Velká Británie:**

Anglie a Wales: V prvním materiálu rozesílaném k připomínkám je navrženo 11 oblastí povodí. Pramen: Ministerstvo životního prostředí, potravinářského průmyslu a venkovských záležitostí (DEFRA). Oblasti povodí zatím nebyly vymezeny s konečnou platností.

Skotsko: Oblasti povodí zatím vymezeny nebyly. Pravděpodobně však budou vymezeny 1 až 3 oblasti povodí a uzavřeny přeshraniční dohody s Anglií.

Severní Irsko: Jedna agentura spravující dvě mezinárodní oblasti povodí a jednu (severoírskou) oblast povodí.

Pramen: Výzkum provedený pracovní skupinou.

SHRNUTÍ

Tento dokument se zabývá vymežováním oblastí povodí v souladu se Směrnicí 2000/60/EC ustavující rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (tzv. Rámcovou směrnicí vodní politiky). Vychází z informací a zpětných vazeb od řady odborníků a zainteresovaných osob v členských státech i kandidátských zemích. Vzhledem k tomu, že dokument obsahuje návrh obecného, celkového metodického přístupu, bude nutné metodiku pro konkrétní oblast povodí přizpůsobit specifickým regionálním podmínkám a podmínkám daného povodí.

V jednotlivých oddílech se tento dokument zabývá:

- vybranými ustanoveními Rámcové směrnice vodní politiky, zejména pak těmi, které mají vztah k oblastem povodí,
- celkovým přístupem k vymežování oblastí povodí,
- jednotným chápáním vymežování oblastí povodí s ohledem na povrchové, podzemní a pobřežní vody,
- přehledem současné spolupráce v přeshraničních povodích a
- přehledem aktuálního stavu ve vymežování oblastí povodí v členských státech a v Norsku,
- odkazy na klíčová ustanovení Rámcové směrnice vodní politiky,
- glosářem často používaných pojmů a
- kontaktními údaji na odborníky, kteří jsou členy pracovní skupiny.

PŘÍLOHY

Příloha I	Odkazy na právní normy: Ustanovení Rámcové směrnice vodní politiky upravující vymezení oblastí povodí
Příloha II	Glosář
Příloha III	Vybrané odkazy
Příloha IV	Seznam a kontaktní údaje odborníků, kteří jsou členy Pracovní skupiny 2.9 pro nejlepší postupy při sestavování plánů oblastí povodí

Příloha I: Odkazy na právní normy: Ustanovení Rámcové směrnice vodní politiky upravující vymezení oblastí povodí

Článek 2: Definice

„Oblast povodí“ je území pevniny a moře tvořené jedním nebo více sousedícími povodími, společně s podzemními vodami a pobřežními vodami k nim příslušejícími, určená podle čl. 3 odst. 1 jako hlavní jednotka pro správu povodí.

„Kompetentní úřad“ je úřad nebo úřady určené podle čl. 3 odst. 2 nebo 3.

Článek 3: Koordinace administrativního uspořádání v rámci oblasti povodí

1. Členské státy vymezí jednotlivá povodí ležící na jejich území a pro účely této směrnice je přiřadí jednotlivým oblastem povodí. Tam, kde je to vhodné, mohou být malá povodí spojena s většími povodími nebo se sousedícími malými povodími tak, aby se vytvořily jednotlivé oblasti povodí. Tam, kde podzemní vody zcela nesledují určité povodí, budou vymezeny a přiřazeny k nejbližší nebo nejvhodnější oblasti povodí. Pobřežní vody budou vymezeny a přiřazeny k nejbližší nebo nejvhodnější oblasti nebo oblastem povodí.
2. Členské státy zajistí patřičné administrativní uspořádání, včetně určení příslušného kompetentního úřadu pro uplatnění pravidel této směrnice v rámci každé oblasti povodí, jež leží na jejich území.
3. Členské státy zajistí, aby povodí rozkládající se na území více než jednoho členského státu, bylo přiřazeno k mezinárodní oblasti povodí. Na žádost dotčených členských států Komise podnikne kroky, aby přiřazení k takovýmto mezinárodním oblastem povodí usnadnila. Každý členský stát zajistí vhodné administrativní uspořádání, včetně určení příslušného kompetentního úřadu pro uplatnění pravidel této směrnice v části mezinárodní oblasti povodí, jež leží na jeho území.
4. Členské státy zajistí, aby požadavky této směrnice k dosažení environmentálních cílů stanovených v článku 4 a zejména všechny programy opatření byly koordinovány v celé oblasti povodí. V mezinárodních oblastech povodí zabezpečí dotčené členské státy tuto koordinaci společně a mohou pro tento účel využít stávajících struktur vyplývajících z mezinárodních dohod. Na žádost dotčených členských států podnikne Komise kroky, aby ustanovení programů opatření usnadnila.
5. Tam, kde oblast povodí přesahuje území Společenství, bude dotčený členský stát nebo členské státy usilovat o zajištění odpovídající koordinace s příslušnými nečlenskými státy se záměrem dosáhnout cílů této směrnice v rámci celé oblasti povodí. Členské státy přitom zajistí aplikaci pravidel této směrnice na svém území.
6. Členské státy mohou určit existující národní nebo mezinárodní orgán jako kompetentní úřad pro účely této směrnice.
7. Členské státy určí kompetentní úřad do data uvedeného v článku 24.
8. Členské státy předají Komisi seznam svých kompetentních úřadů a kompetentních úřadů všech mezinárodních orgánů, kterých jsou členy, nejpozději do šesti měsíců po termínu stanoveném v článku 24. Za každý kompetentní úřad bude předán soubor informací podle přílohy I.

9. Členské státy budou Komisi informovat o jakékoliv změně v informacích poskytnutých podle odstavce 8 do tří měsíců od vstoupení této změny v platnost.

Článek 24: Implementace

1. Členské státy uvedou v platnost zákony, prováděcí předpisy a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 22. prosince 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Při přijímání těchto předpisů členskými státy v nich musí být uveden odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si určí členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátního práva, která přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Příloha II: Glosář

Poznámka: Všechny definice byly převzaty z článku Rámcové směrnice vodní politiky nebo z Glosáře UNESCO (UNESCO, Mezinárodní hydrologický program, Paříž, 1994).

Roční odtok: Celkové množství vody, které proteče během jednoho roku, zpravidla se vztahuje k odtoku z odtokového území nebo povodí. (OSN)

Zvodeň: Podzemní vrstva nebo souvrství hornin nebo jiných geologických vrstev o dostatečné pórovitosti a propustnosti umožňující buď významné proudění podzemních vod, nebo odběr významných množství podzemních vod. (Rámcová směrnice)

Klima: Syntéza povětrnostních podmínek v dané oblasti charakterizovaná dlouhodobými statistickými údaji (průměrné hodnoty, odchylky, pravděpodobnost výskytu extrémních hodnot apod.) o meteorologických prvcích v dané oblasti. (OSN)

Pobřežní vody: Povrchové vody nacházející se směrem k pevnině od čáry, jejíž každý bod je ve vzdálenosti jedné námořní míle směrem do moře z nejbližšího bodu základní čáry, od které se měří šířka teritoriálních vod, dosahující tam, kde to odpovídá situaci, až k vnější hranici brakických vod. (Rámcová směrnice)

Ekosystém: Systém, v němž díky vzájemnému působení mezi různými přítomnými organismy a jejich životním prostředím dochází k cyklické vzájemné výměně materiálů a energie. (OSN)

Ústí toku: Zpravidla široká část vodního toku v blízkosti jeho ústí do moře. (OSN)

Evapotranspirace: Množství vody, které se evaporací a rostlinnou transpirací dostává z půdy do atmosféry. (OSN)

Sladká voda: Přirozeně se vyskytující voda s nízkou koncentrací solí nebo obecně přijímaná voda jako vhodná pro odběr a zpracování na pitnou vodu. (OSN)

Podzemní vody: Veškeré vody pod zemským povrchem v pásmu nasycení a v přímém kontaktu s horninovým prostředím nebo půdním podložím. (Rámcová směrnice)

Infiltrace do podzemních vod: Proces, při němž proniká voda zvenčí do pásma nasycení zvodně, a to buď přímo do vodního útvaru, nebo nepřímo prostřednictvím jiného vodního útvaru. (OSN)

Odtok do podzemních vod: Část odtoku, která se dostala do půdy, stala se podzemní vodou a vyvěrá do vodního toku jako průsaková voda. (OSN)

Histogram: Jednosměrný graf rozdělení četnosti s obdélníky, jejichž plocha je přímo úměrná četnosti třídy, založený na vodorovné ose se šířkou odpovídající intervalu třídy. (OSN)

Hydrogeologická hranice: Boční diskontinuita geologického materiálu označující přechod z propustného materiálu zvodně na materiál s výrazně odlišnými hydrogeologickými vlastnostmi. (OSN)

Hydrogeologický režim: Odchylky ve stavu a charakteristických vlastnostech vodního útvaru, které se pravidelně opakují v čase a prostoru a které procházejí fázemi, například sezónními. (OSN)

Infiltrace: Přítok vody přes povrch půdy do porézního prostředí. (OSN)

Medián: U průběžného rozdělení četností je to hodnota proměnné, která rozděluje celkovou četnost na dvě stejné poloviny. U n diskrétních dat je to střední hodnota uspořádaných dat, je-li n sudé liché číslo, nebo průměr dvou středních hodnot, je-li n sudé číslo. (OSN)

Odtok: Odtok vody z vodního toku, jezera, nádrže, jímky, povodí, zvodně atd. (OSN)

Dálkový průzkum: Měření nebo získávání údajů o některé z vlastností objektu nebo jevu záznamovým zařízením, které není ve fyzickém nebo bezprostředním kontaktu měřeného objektu nebo jevu. (OSN)

Povodí: Území, ze kterého veškerý povrchový odtok odtéká sítí potoků, řek a případně i jezer do moře v jediném vyústění, ústí nebo deltě toku. (Rámcová směrnice)

Oblast povodí: Území pevniny a moře tvořené jedním nebo více sousedícími povodími společně s podzemními vodami a pobřežními vodami k nim příslušejícími, určená podle čl. 3 odst. 1 Rámcové směrnice jako hlavní jednotka pro správu povodí. (Rámcová směrnice)

Dílčí povodí: Území, ze kterého veškerý povrchový odtok odtéká systémem potoků, řek a případně i jezer do určitého místa vodního toku (obvykle jezera nebo soutoku řek). (Rámcová směrnice)

Povrchové vody: Vnitrozemské vody s výjimkou vod podzemních, brakické a pobřežní vody; ve vztahu k problematice chemického stavu zahrnují též teritoriální vody. (Rámcová směrnice)

Rozmezí přílivu a odlivu: Výškový rozdíl mezi nejvyšším přílivem a následným nejnižším odlivem. (OSN)

Brakické vody: Útvary povrchových vod poblíž ústí řek, které jsou svou povahou částečně slané v důsledku jejich blízkosti k pobřežním vodám, avšak jsou podstatně ovlivněné přítokem sladké vody. (Rámcová směrnice)

Vodní hospodářství: Plánovaný rozvoj, distribuce a užívání vodních zdrojů. (OSN)

Hladina podzemní vody: Vodní hladina v zóně nasycení zvodně s volnou hladinou, nad níž je atmosférický tlak. (OSN)

Příloha III: Vybrané odkazy

Acreman, M.C. (Ed.), 1999. Guidelines for the sustainable management of groundwater-fed catchments in Europe. Report of the Groundwater and River Resources Action Programme on a European Scale (GRAPES) to the EU Commission (ENV4-CT 95-0186). Institute of Hydrology, Wallingford, UK.

Colombo, R; Vögt J.; Bertolo, F., 2000. Deriving Drainage Networks and catchment Boundaries at the European scale. Euro Landscape Project. European Commission. Joint Research Centre. EUR 19805 EN. 2000.

Ekonomická komise OSN pro Evropu, 1994. Convention on the Protection and Use of Transboundary Watercourses and International Lakes (English, French and Russian). OSN. 1994.47 pp.; <http://www.unece.org/env/welcome.html>

Correia, F. N, 1998a. Institutions for Water Resources Management in Europe. svazek 1. Edited by Francisco Nunes Correia. A.A. Balkema/Rotterdam/Brookfield/1998.

Correia, F. N, 1998b. Selected Issues in Water Resources Management in Europe. svazek 2. Edited by Francisco Nunes Correia. A. A. Balkema/Rotterdam/Brookfield/1998.

Evropská komise, 2002: Brožura 'The Water Framework Directive. Tap into it'. <http://www.europa.eu.int/conim/environment/water/index.html>.

Evropská agentura pro životní prostředí, 1999a Groundwater quality and quantity in Europe. Environmental assessment report No 3. EEA, Kodaň, 1999

Evropská agentura pro životní prostředí, 1999b Environment in the European Union at the turn of the century. Environmental assessment report No 2. EEA, Kodaň, 1999

Evropská agentura pro životní prostředí, 1999c Sustainable Water Use in Europe - Part 1: Sectoral Use of Water. Environmental assessment report no 1. EEA, Kodaň, 1999; Part 2: Demand management. Environmental assessment report no. 19. EEA, Kodaň, 2001; Part 3: Extreme hydrological events: floods and droughts. Environmental issue report no. 21. EEA, Kodaň, 2001. http://reports.eea.eu.int/index_table?sort-Serial

ETC-MCE, 1998. Mediterranean Sea: Environmental State and Pressures. European Topic Centre on Marine and Coastal Environment. Under contract to EEA, červen 1998.

MIMAM, 2000. Libro Blanco del Agua en España. Ministerio de Medio Ambiente, 1998

UN/ECE, 2000. Guidelines on monitoring and assessment of transboundary groundwaters. UN/ECE Task Force on Monitoring and Assessment. ISBN 9036953154. Lelystad, březen 2000.

WWF (dříve World Wildlife Fund) a Evropská komise, 2000. Elements of good practice in integrated river basin management: A practical resource for implementing the WFD. WWF/EC Water Seminar Series, 1999-2000. <http://www.wwf.org>

Příloha IV – Seznam a kontaktní údaje odborníků, kteří jsou členy PS 2.9

Země	Křestní jméno	Příjmení	Organizace	Poštovní adresa	Telefon	Fax	E-mailová adresa
EVROPSKÁ KOMISE A EVROPSKÁ AGENTURA PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ							
DG ENV	Friedrich	Earth	Evropská komise, GŘ Životní prostředí	Ave de Beaulieu, 9 B-1160 Brusel	+32 2 2990331	+32 2 68825	friedrich.barth@cec.eu.int
DG ENV	Marta-Cristina	Moren-Abat	Evropská komise, GŘ Životní prostředí	Ave de Beaulieu, 9 B-1160 Brusel	32 2 296 72 85	+32 2 68825	marta-cristina.moren-abat@cec.eu.int
DG ENV	Thierry	Davy	Evropská komise, GŘ Životní prostředí	Ave de Beaulieu, 9 B-1160 Brusel	32 2 2999880	32 2 296 9559	Thierry.davy@cec.eu.int
EEA	Teodoro	Estrela	Evropská agentura pro životní prostředí / CEDEX	Paseo Bajo Virgen del Puerto, 3. 28005-MADRID	34 913 357 949	34 913 357 922	teodoro.estrela@cedex.es
JRC-IPTS	Dieter	Boymanns	Centrum společného výzkumu; IPTS - Institute for Prospective Technological Studies	Edificio Expo-WTC; C/ Inca Garcilaso, s/n; E-41092 Sevilla; Španělsko	34-95-448 -8491	34-95-448 -8279	dieter.boymanns@jrc.es
JRC-IPTS	Luis	Delgado	Centrum společného výzkumu; IPTS - Institute for Prospective Technological Studies	Edificio Expo-WTC; C/ Inca Garcilaso, s/n; E-41092 Sevilla; Španělsko	34.95.448 -8218	34.95.448 -8235	luis.delgado@jrc.es

JRC-IPTS	Adeline	Kroll	Centrum společného výzkumu; IPTS - Institute for Prospective Technological Studies	Edificio Expo-WTC; C/ Inca Garcilaso, s/n; E-41092 Sevilla; Španělsko	34-95-448 8458	34-95-448 8235	adeline.kroll@jrc.es
JRC Ispira	Faycal	Bouraoui	Centrum společného výzkumu; IPTS - Institute for Prospective Technological Studies	Via Fermi; 21020 Ispira (VA); Itálie	39 0332 785173	390 332 789 328	faycal.bouraoui@jrc.it
JRC Ispira	Ad	de Roo	Centrum společného výzkumu; IPTS - Institute for Prospective Technological Studies	Via Fermi; 21020 Ispira (VA); Itálie	39 0332 786240	390 332 785 500	ad.de-roo@jrc.it
JRC Ispira	Guido	Schmuck	Centrum společného výzkumu; IPTS - Institute for Prospective Technological Studies	Via Fermi; 21020 Ispira (VA); Itálie			
ČLENSKÉ STÁTY A NORSKO							
AT	Karl	Schwaiger	Federální ministerstvo zemědělství, lesního hospodářství, životního prostředí a vodního hospodářství	Marxergasse 2, A-1030 Vídeň	43 1 71100/755 1	43 1 71100/75 02	karl.schwaiger@bmlf.gv.at
BE	Lieve	De Roeck	Vlaamse Milieumaatschappij VMM (Vlámská ekologická agentura)	A. Van De Maelestraat 96 - B-9320 Erembodegem; Belgie	32 53 726 673	32 53 726 630	l.deroeck@vmm.be
BE	Didier	D'hont	Vlámské ministerstvo pro životní prostředí, přírodu, půdu a vodní hospodářství (AMINAL)	E. Jacqmainlaan 20, box 5; B-1000 Brussels; Belgie	02-553.21.09	02-553.21.05	didier.dhont@lin.vlaanderen.be

DE	Hans-Dieter	Grett	Ministerstvo životního prostředí, přírody a lesů spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko	Postfach 5009 Mercatorstr. 3 D-24062 Kiel D-24106 Kiel; Německo	0049/431 988 7348	0049/431 988 7152	hans-dieter.grett@umin.landsh.de
DE	Thomas	Straten-werth	Spolkové ministerstvo životního prostředí, ochrany přírody a bezpečnosti jad. reaktorů, Bonn	Bernkastelerstr. 8 D-53175 Bonn; Německo	0049/ 228 305 2535	0049/ 228 305 2535	Stratenwerth.thomas@bmu.de
DK	Lisbet	Ogstrup	Ministerstvo územního plánování	H0jbro Plads 4, DK-1200 Kodaň K	45 33 92 74 61	45 33 32 2227	lo@mem.dk
ES	Manuel	Menendez Prieto	CEDEX	Paseo Bajo Virgen del Puerto,3	34 91 3357939	34 91 3357922	manuel.menendez@cedex.es
ES	Javier	Ferrer Polo	Confederación Hidrografica del Júcar	Av Blasco Ibanez n° 48, 46010 Valencia, Španělsko	34 96 3938800	34 96 3938801	jferrer@chj.mma.es
ES	Zsigmond	Kovacs	Aquatec, S.A., poradce španělského ministerstva životního prostředí	C/ Mallorca, 270, 08037 Barcelona; Španělsko	34 93 488 0458	34 93 215 4349	zkovacs.mpc@agbaring.com
ES	Josefina	Maestu	Universidad de Alcala de Henares, poradce španělského ministerstva životního prostředí	Valle de Baztan, 10, Boadilla del Monte, 28669 Madrid	34 91 535 0640	34 91 533 3663	josefinamaes@inicia.es
ES	Antonio	Nieto Llobet	Ministerio de Medio Ambiente, Secretaria General de Aguas y Costas	Plaza San Juan de la Cruz s/n; 28071 Madrid; Španělsko	34 91 597 6282		antonio.nieto@seac.mma.es
ES	José María	Pinero	Stálé zastoupení Španělského království	Boulevard du Regent 52, bureau 215, B-1000 Brusel	32 2 5098750		jose.pinero@mae.reper.es

ES	Jose Maria	Santafe	Ministerio de Medio Ambiente; Direction General de Obras Hidraulicas y Calidad de las Aguas	Plaza San Juan de la Cruz s/n; 28071 Madrid; Španělsko	34 91 5976528		jose.santafe@sgph.mma.es
FI	Esko	Vaskinen	Ministerstvo životního prostředí / Regionální ekologické centrum Jižní Savo	Jaakarinkatu 14; 50100 Mikkeli; Finsko	358 157 444 510	358 157 444 509	esko.vaskinen@vyh.fi
FI	Heikki	Makinen	Finský institut životního prostředí	Mechelininkatu 34a. 00250 Helsinky; Finsko	358 940 300 507	358 940 300 590	heikki.makinen@ymparisto.fi
FR	Thierry	Davy	WATECO / Ministère de l'Environnement	20 Avenue de Segur, F- 75302; PAŘÍŽ 07SP	331421925 13	331421917 54	thierry.davy@environnement.gouv.fr
FR	Bernard	Kaczmarek	Agence de l'Eau	Av. des Arts 53, B-1000 Brusel; Belgie	32 2 545 11 64	32 2 545 1165	b.kaczmarek@euronet.be
FR	Coralie	Noel	Ministere de l'Aménagement du Territoire et de l'Environnement, Francie	20, Avenue de Segur, F- 75302 PAŘÍŽ 07SP	33 1 42 19 1376	01 42 19 1294	coralie.noel@environnement.gouv.fr
GR	Maria	Gini	Ministerstvo životního prostředí, vedoucí sekce vodních a přírodních zdrojů				ginim@ypan.gr
GR	A	Lazarou	Ministerstvo životního prostředí	Patission 147, 11251 Atény; Řecko	30 1 865 01 06	30 1 866 2968	alazarou@edpp.gr
GR	M	Mimikou	Ministerstvo veřejných prací, životního prostředí a územního plánování, Atény, Řecko	Fanarioton g 101 78			mmimik@chi.civil.ntua.gr

GR	Eleimon	Tiligadas	Ministerstvo veřejných prací, životního prostředí a územního plánování, Atény, Řecko	Fanarioton g 101 78	(01)164640 03	(01)64280 85	etilig@chi.civil.ntua.gr
IE	Pat	Duggan	Ministerstvo životního prostředí a místní samosprávy				Pat_Duggan@environ.irlgov.ie
NL	Anouk	te Nijenhuis	Institut správy vnitrozemských vod a zpracování odpadních vod / RIZA	PO Box 17 8200; AA Lelystad; Nizozemsko	31 703 518 784		a.nijenhuis@dgw.minvenw.nl
NL	Jetske	Verkerk	Institut správy vnitrozemských vod a zpracování odpadních vod / RIZA	PO Box 17 8200; AA Lelystad; Nizozemsko	31 320 29888 2	31 320 298 514	j.verkerk@riza.rws.minvenw.nl
NL	Willemjn	Dicke	Faculteit Techniek, Bestuur en Management	Jaffalaan, 5; Postbus 5015; 2600 GA Delft	(015)27834 33	(015)2786 439	w.dicke@tbm.tudelft.nl
NO	Harald	Gaarde	Norský úřad pro regulaci znečištění	P.Box 8100 Dep., N-0032 Oslo; Norsko	47 22 57 36 80	47 22 67 6706	harald.gaarde@sft.no
NO	Arne Anders	Sandnes	Norský úřad pro regulaci znečištění	P.Box 8100 Dep, N-0032 Oslo	47 22 57 37 30	47 22 67 6706	arne-anders.sandnes@sft.no
NO	Lars	Storset	Ředitelství pro správu přírody	N-7485 Trondheim	47 73 58 09 13	47 73 58 0501	Lars.Storset@dirnat.no
PT	Aderito	Mendes	Institute da Água				aderito@inag.pt
PT	Simone	Pio	Institute da Água	Av. Almirante Gago Coutinho, 1049-066 Lisabon; Portugalsko	351 843 00 93	351 218 473 571	Simonep@inag.pt
SE	Anne	Thoren	Švédská agentura pro ochranu životního prostředí	106 48 Stockholm	46-8-698 12 30	46-8-698 1480	Anne.thoren@environ.se

UK	Isobel	Austin					Isobel.austin@environment-agency.gov.uk
UK	Dave	Foster					dave.foster@environment-agency.gov.uk
UK	Aram	Wood	Agentura pro ochranu životního prostředí				aram.wood@environment-agency.gov.uk
UK	Angus	McRobert					angus.mcrobert@doeni.gov.uk
UK	Craig	Woolhouse	Environment Agency, Forestry, Environment and Water Management	Isis House; Howbery Park; Crowmarsh Gifford; Wallingford; Oxon; OX10 8BD	1 494 828 364	1 494 828 500	craig.woolhouse@environment-agency.gov.uk
UK	Callum	Sinclair		5 Redwood Crescent Peel Park East Filbride Strathclyde G74 5PP			callum.sinclair@sepa.org.uk
KANDIDÁTSKÉ ZEMĚ							
CY	Elias	Kambouri des	Ministerstvo zemědělství, přírodních zdrojů a životního prostředí, sekce vodního hospodářství	Water Development Department, CY-1413 Nikósie, Kypr	35 722 803 213	#####	roc2@cytanet.com.cy
HU	Istvan	Ijjas	Budapešťská technická a ekonomická univerzita, fakulta hydrauliky a inženýrství vodních zdrojů	1111 Budapešť, Muegyetem rakpart 3, Maďarsko	(36 1) 463 894	(36 1) 463 1879	ijjas@elender.hu
PL	Tomasz	Walczykie wicz					tomasz.walczykiewicz@bgw.gov.pl

RO	Caonstantin	Gheorghe					gconstantin@mappm.ro
ZAJINTERESOVANÉ OSOBY							
CAP	Alexandra	Brito	CAP	Av. do Colegio Militar, lote 186, P-1500 Lisabon; Portugalsko			abrito@cao.pt
CIA	Domenico	Mastrogio vanni	CIA	Via Mariano Fortuny 20, I-00196 Řím; Itálie			d.mastrogiovanni@cia.it
COAG	Jose Ramon	Urban	COAG	Agustin de Bethancourt, 17-5, 28005 Madrid			coagmadrid@coaginforma.com
CYII	Avelino	Martinez Herrero	Canal de Isabel II	Santa Engracia, 125, 28003 Madrid, Španělsko	34 91 545 11.20	34 91 594 4476	amarher@cyii.es
EEB	Stefan	Scheuer	Evropská kancelář životního prostředí, koordinátor EU pro vodu a chemické látky	Bd. de Waterloo 34 B- 1000 Brusel	32 2 289 10 90; 32 2 289 13 04 (přímé)	32 2 289 1099	stefan.scheuer@eeb.org
RSBP	Jacqui	Cuff	Královská společnost na ochranu ptactva	22 Brook End, Pottton, Bedfordshire SG19 2QS, UK	44 17 67 262670	44 17 67 220748	jac.cuff@virgin.net
WWF	Henrik	Dissing	WWF Dánsko				
WWF	Eva	Royo Gelabert	WWF, Evropský program sladkých vod	36 Av. de Tervuren, B- 1040 Brusel, Belgie	32 2 743 88 14	32 2 743 88 19	eroyogela@wwfepo.org
WWF	Guido	Schmidt	WWF / Adena	Gran Via S. Francisco, 8; 28005 Madrid	34 913 540 578	#####	guido@wwf.es